

SANATHANA SARATHI
TRAVANJ 2012.

POSEBNO IZDANJE

SRI SATHYA SAI ARADHANA MAHOTSAVAM*

UVODNIK

UTJELOVLJENJA BOŽANSKE LJUBAVI – PREMASVARUPALARA

Čovjek uvijek želi biti voljen, nitko nikada ne želi da ga mrže, zato što je istinska priroda čovjeka ljubav, a ne mržnja. Osjećamo blaženstvo kada nam se iskazuje ljubav, a ako nas mrže osjećamo se loše. U naše je vrijeme Bog sišao na Zemlju u ljudskom obliku kao Bhagavān Sri Sathya Sai Baba i pokazao čovjeku put ljubavi, kako bi mu omogućio da spozna svoj pravi identitet i doživi blaženstvo.

Bhagavān je objavio: 'Da bi poučila čovječanstvo o istini Božanske ljubavi, sama se ljubav utjelovila na Zemlji u ljudskom liku.' Zato bi čovjek trebao živjeti u svjetlu te istine i učiniti svoj život božanskim. Bhagavān je provodio u djelo ono što je govorio. Cijeli je Njegov život priča o ljubavi. On je prosuo ljubav na milijune ljudi. Njegova je ljubav nadvladala sve granice koje je nametala kasta, porijeklo, rasa, religija, narodnost i jezik. On je volio svakoga – bogate i siromašne, učene i nepismene, mlade i stare, muškarce i žene, ljude svih životnih dobi i pripadnike svih slojeva društva. On je svima pružao ljubav tisuću majki. Njegova ljubav bila je čista, bezuvjetna i nesebična, u njoj nije bilo ni tračka sebičnosti. Sebičnost uništava čistu ljubav. Čista ljubav čini čovjeka božanskim. S druge strane, kada ju čovjek izgubi, tada gubi i svoju čovječnost. Kada govori jezikom mržnje i širi mržnju, pretvara se u nečovjeka.

Ljubav je najsnažnija povezujuća sila, ona ujedinjuje ljude svih kultura, vjera i narodnosti. Čovjek može stvoriti raj na zemlji ako slijedi put čiste i nesebične ljubavi koji mu je pokazao Bhagavān. Suprotno tome, stvorit će pakao ako govori i širi mržnju, sebičnost i pohlepu. 'Lišen čiste ljubavi, svijet će postati veliki kotao nevolje i jada,' upozorio je čovjeka Bhagavān. To je razlog zašto bi čovjek trebao primijeniti razlučivanje da bi slijedio put koji mu je Svojim primjerom pokazao Bhagavān, i pretvorio ovaj svijet u raj blaženstva u kojem svatko širi i prima čistu ljubav, a nitko ne provodi niti širi mržnju. Bhagavānovim poklonicima predstavljao bi najveći izraz štovanja Bhagavāna prigodom iskazivanja počasti toj svetoj osobi koja je napustila tijelo – *aradhana mahotsavam* - da se posvete putu ljubavi koji im je On pokazao.

U svakom govoru Bhagavān se obraćao Svojim poklonicima kao utjelovljenjima ljubavi – *premasvarūpalārā*, ne samo jednom, već više puta. Bhagavān je održao svoj prvi govor tijekom proslave *Dasare* na dan *Vijaya*

Dasami 1953. godine. Sve nas je blagoslovio Svojim posljednjim govorom 22. studenog 2010. godine. Tijekom tih 57 godina Bhagavān je održao tisuće govora u kojima se obratio Svojim poklonicima kao utjelovljenjima ljubavi, na tisuće puta. Očito, želio je da postanemo utjelovljenja ljubavi poput Njega. Jesmo li?

- Urednik

* *aradhana mahotsavam* - bogoslužje za svetu osobu čija je duša napustila tijelo

Govor Bhagavāna Sri Sathya Sai Babe, održan 18. srpnja 1996.
godine u Prasanthi Nilayamu

Ne rasipajte prirodna bogatstva

Obrazovanje koje vam pomaže da zaradite nešto novca i sastavite kraj s krajem, ne može vam pomoći da razvijete moralne i duhovne vrijednosti. Zapravo, ono uništava prirodne vrijednosti koje su čovjeku prirodne.

Teluški stihovi

Zloupotreba novca veliko je zlo

Istinsko obrazovanje je ono koje pridonosi moralnom, etičkom i duhovnom bogatstvu čovjeka. Ali, današnji studenti zaboravljaju na to etičko i sveto obrazovanje i pokušavaju steći ono koje će im pomoći napuniti želuce.

Kakvo djelo, takav rezultat

Od najmanjeg mrava do Brahme, sve je Božja kreacija. Kada gledamo tu prekrasnu, uzvišenu i veličanstvenu Kreaciju, ispunjeni smo srećom. Ljudska bića na ovome svijetu sastoje se od pet elemenata, pet životnih načela, pet omotača, i pet osjetila. Darovane su im sve vrste moći. Od jutra do mraka Bog daje čovjeku sve što je potrebno za njegovu radost i sreću. Ne postoji ništa što mu ne bi bilo dostupno. Bog je stvorio sve, od zrnca pijeska do dijamanta i pribavio sve vrste komfora i udobnosti za čovjekovo blagostanje. Dao mu je potpunu slobodu i stavio na raspolaganje čitavu Kreaciju. U ovom Univerzumu i ovom stvorenom svijetu, čovjek može bez straha uživati u svemu i ispuniti sve svoje želje bez ikakvih ograničenja.

Čovjek je slobodan ići bilo kojim putem i izvršiti bilo koje djelo. Dano mu je pravo da uživa u Božjoj Kreaciji. Za to ne treba tražiti Božje dopuštenje. Dakako, Bog je propisao i jedno pravilo. Možeš raditi sve što želiš, ali moraš se suočiti s posljedicama svojih djela, bila ona dobra ili loša, sveta ili grešna. To je zakon Kreacije. Imajući u vidu taj zakon, čovjek treba odlučiti kojim putem će

ići i kakva će djela činiti. Kako posiješ, tako ćeš i žeti. Ili, kakvo djelo, takav rezultat.

Ne gradite kule u zraku, ne mislite "učinit ću ovo, učinit ću ono, postići ću još toliko toga". Kakvo god sjeme posijali, takav plod ćete ubrati. Zar je moguće ubrati plod koji je različit od sjemena?

Teluški stihovi

Vi sami trebate odlučiti što je dobro, a što zlo. Bog se u to ne upliće. Dao vam je slobodu odlučivanja. *Ljudi posiju gorko sjeme i očekuju slatke plodove. Međutim, rezultat su gorki plodovi koje trebaju pojesti. Zbog toga se ljute i prigovaraju. Optužuju mene za njihovu patnju.*

Teluški stihovi

Kada ljudi trpe bol kao posljedicu svojih loših djela, okrivljuju Boga. Kako možete kriviti Boga kada vam je On dao potpunu slobodu odlučivanja o tome što je dobro a što zlo? Kada koristite tu slobodu, primijenite razlučivanje, prije nego odlučite što je dobro a što zlo.

Kada se čovjek rodi, ne vidi se nikakva ogrlica niti vijenac oko njegovog vrata. Nema dragulja ni bisera, a nema niti blistavog zlatnog nakita. Ne vidi se ogrlica od dragog kamenja, nema smaragda ni dijamanata. No, ipak postoji jedan nevidljiv lanac oko čovjekovog vrata. Brahma je nanizao posljedice njegovih prošlih djela u težak lanac i stavio mu ga oko vrata u trenutku rođenja.

Teluški stihovi

Bog se ne upliće u vašu slobodu da izaberete dobro ili zlo. Ali, ne možete pobjeći od posljedica vaših djela. To je uvjet kojega je Bog postavio. Oni koji razumiju ovu istinu i djeluju u skladu s njom, mogu postići sreću u životu. Prije nego krene u akciju, ma kako mala ona bila, čovjek treba imati na umu moralne, duhovne i etičke vrijednosti i, koristeći svoju moć razlučivanja, treba odlučiti hoće li učiniti neko djelo ili ne.

Činite dobra i plemenita djela

Živio jednom bogat čovjek sa svojim ostarjelim roditeljima. U ovo moderno vrijeme ljudi se ne odnose prema roditeljima s dužnim poštovanjem. Neki od njih misle da je ispravno poslati ih u ubožnicu kada ostare i postanu nemoćni. Taj bogati čovjek i njegova žena razmišljali su upravo na takav način. Napravili su malu sobu na verandi svoje kuće i u nju smjestili oba roditelja, smatrajući da bi ih oni uznemiravali i smetali ako bi bili smješteni u kući. Nakon nekog vremena bogatašu se rodio sin. Dječak je provodio vrijeme s bakom i djedom od jutra do večeri i slušao njihove poučne i moralne priče te vjerska učenja. Bogataš je pokušao spriječiti sina da odlazi baki i djedu jer je razmišljao ovako:

"Što će se dogoditi mojemu sinu ako će od bake i djeda stalno slušati moralne priče?" Svakodnevno je donosio roditeljima hranu na zemljanom tanjuru, no nije mu palo na pamet da ih pita kako su i trebaju li još nešto osim hrane. Njegov sin, koji je bio nježnog i osjetljivog srca, sve je to promatrao. Dječak je mislio: "Čija je imovina u kojoj žive moji roditelji, koji uživaju sve udobnosti i komfor? To je imovina moje bake i mojega djeda. Njihova je zasluga što su moji roditelji stekli ugled u društvu i što su na dobrom glasu. Kako je to nepravedno da s bakom i djedom loše postupaju, iako koriste svu njihovu imovinu." Da bi poučio svoje roditelje, mali je dječak jednoga dana odnio zemljani tanjur i sakrio ga. Sljedećeg dana njegovi roditelji tražili su tanjur da bi na njemu odnijeli hranu ostarjelim roditeljima. Dječak ih je upitao: "Majko i oče, što tražite?" Odgovorili su: "Ne možemo ući u trag zemljanom tanjuru na koji stavljamo hranu za tvoju baku i djeda." Dječak je skupio hrabrost i rekao: "Ne trebate tražiti tanjur. Ja sam ga sakrio." Dječakov otac ljutito je upitao: "Zašto si to učinio?" Dječak je odgovorio: "Učinio sam to zato da bih vam na tom tanjuru mogao donositi hranu kada ostarite."

I sami vidite rezultat ovog lošeg djela dječakovih roditelja. Vaša djeca postupat će s vama onako kako vi postupate s vašim roditeljima. Ako razočarate prijatelja i vi ćete biti razočarani. Ako cijenite i poštujete svoju braću, oni će cijeniti i poštovati vas. Kakve misli, takav rezultat – *yad bhavam tad bhavati*. Ne možete pobjeći od posljedica vaših djela. Bog je stvorio ovaj prekrasni svijet i dao čovjeku slobodu da uživa u Njegovoj Kreaciji. Dao mu je i sve vrste moći. Bog se ne miješa u ono što radite. Možete činiti što god želite. Dakako, ako imate na umu da ćete se morati suočiti s posljedicama svojih djela, ne ćete se upuštati u zle i grešne aktivnosti. Svoje vrijeme posvetit ćete dobrim i plemenitim ciljevima.

Obrazovanje treba biti u službi društva

Modernom obrazovanju nedostaju moralne, etičke i duhovne vrijednosti. Današnji studenti ne razumiju što je moralnost. Etičke vrijednosti potpuno su zanemarene. Nitko ne zna kamo je nestala duhovnost. U takvoj situaciji, kakvu dobrobit možete imati od obrazovanja? Ono vam pomaže da osigurate posao i zaradite novac potreban za život. No, ono ne hrani i ne potiče vrijednosti. Čemu stjecati obrazovanje koje ne usađuje vrijednosti? Zaboravite pomisao da ono služi samo stjecanju akademskih titula. Oslobodite se ropskog mentaliteta. Obrazujete se imajući na umu dobrobit i napredak vaše domovine.

Trebate shvatiti istinu da obrazovanje treba služiti društvu. Rođeni ste i odgojeni u društvu i završit ćete svoj život u njemu. Što je to što želite postići i čemu težite, zaboravljajući društvenu zajednicu koja je toliko učinila za vas? Posvetite čitavo vaše obrazovanje, inteligenciju i energiju služenju društvu.

Današnji čovjek razvija lukavost umjesto inteligencije. Lukavost je veliki čovjekov neprijatelj. Pokušajte ispravno upotrijebiti sve vaše snage. Poznato vam je s kakvim je sve poteškoćama suočeno suvremeno društvo. Ono propada. Licemjerni i nepošteni ljudi nalaze se na visokim položajima. Nema mjesta za one koji se drže istine, ispravnosti i požrtvornosti. No, za dobre ljude to je samo privremeno nazadovanje. Nakon svega, Bog će ih sigurno nagraditi. Zato nikada ne odustajte od istine i ispravnosti. To je učenje *Veda* koje ističu načelo: "Govori istinu, slijedi ispravnost – *sathyam vada dharmam charā*." Oni koji odustaju od istine i ispravnosti i kreću putem nepravde i nepoštenja, sigurno će se suočiti s posljedicama svojih djela.

Čovječe, ne ponosi se svojom ljepotom, mladošću i fizičkom snagom. Vrlo brzo ćeš ostarjeti. Kosa će ti postati sijeda, koža će se naborati, a vid oslabjeti. Djeca će ti se rugati i nazivati te starim majmunom. Nisi ništa bolji od kožnate lutke. Pokušaj razumjeti tajnu koja se krije iza ove lutkarske predstave.

Teluški stihovi

Što je ljepota? Što je mladost? Obje su prolazne kao oblaci na nebu. Dopustiti da vas ponesu mladost i ljepota isto je kao pokušati prijeći rijeku u čamcu od kamenja. Ako to pokušate, izvjesno je da ćete se utopiti. Bolje je upotrijebiti čamac Božjeg imena koje će vas sigurno prevesti preko oceana svjetovnog života – *samsara*. Trebate živjeti svoj život tako što ćete ustrajati u primjeni načela istine i ispravnosti, razvijanju ljudskih vrijednosti, poštivanju roditelja, učitelja i starijih. Današnja djeca ne znaju što znači poštovati starije. Ako čujete oca i sina kako razgovaraju, pitat ćete se jesu li to zaista otac i sin. Djeci nedostaju ljubav i obzirnost koje bi trebali pružiti svojim roditeljima. Ako sin sjedi na sofī, on ne će ustati u znak poštovanja kada njegov otac uđe u sobu. Čak će ga osorno upitati: "Zašto si došao ovamo?" Zar je to poštovanje koje bi djeca trebala iskazati svojim roditeljima? Ako se tako ponašate, kako možete očekivati da će u budućnosti vaša djeca poštovati vas? Kakva hrana, takva probava. Kakvo brašno, takav kolač. Trebate naučiti poštovati starije od vaše najranije dobi. Ne budite arogantni zato što ste obrazovani. Istinsko obrazovanje je ono koje uklanja ego i ljubomoru. Ne težite sjaju i glamuru. Živite skromno i ponizno i zaslužite poštovanje drugih.

Ja često kažem našim studentima: "Vaša hrana, vaša krv, vaša glava i vaš novac dar su vaših roditelja. Dakle, najprije njima iskažite zahvalnost." Poštujte roditelje na prvom mjestu, jer su vas oni rodili i odgojili.

Bog je stvorio zemlju i vodu, no lončar je taj koji miješanjem od njih oblikuje lonce i tanjure. Bog je stvorio materiju i životnu silu – *jada* i *caitanya*. No, vaši roditelji spajaju to dvoje i daju vam oblik. Dakle, roditelji su vam dali ovo tijelo. Zato naši sveti spisi kažu: "Poštuj majku i oca kao Boga – *mātrdevobhava*

pitrdvobhava." Roditelji nisu manje važni od Boga. Može postojati zao sin, no ne ćete naći zlu majku. Roditelji vas odgajaju s puno ljubavi. Uvijek se sjećajte njihove ljubavi i živite na ispravan način.

Živite svetim životom

Pogledajte ovaj svijet. Kako je prekrasan! Rođeni ste u tom prekrasnom svijetu, darovano vam je prekrasno tijelo i stoga je sramotno gajiti u srcu zle osjećaje. Uzmite na primjer ljudsko tijelo. Bog je to tijelo učinio lijepim i postavio organe i udove u skladnu proporciju. Vaša tjelesna visina, težina i sve ostalo složeno je na primjeren način. Na svijetu danas živi šest milijardi ljudi. Možete li među njima pronaći dvije osobe koje u svemu nalikuju jedna drugoj? Svatko ima svoj jedinstveni oblik. Kako li je tajnovita Božja Kreacija! Ako majka rodi blizance, ni oni nisu potpuno jednaki. I među njima ima razlika. Pozivam vas da pronađete dva pojedinca koji su u svakom pogledu potpuno isti. Ako uspijete, dat ću vam sve što zaželite. No, ne trebate ići tako daleko. Pogledajte ovo stablo *nima* čija krošnja je prepuna lišća. Svaki list je različit. To je tajnovita i čudesna Božja Kreacija. Kako li je sramotno ako vaše ponašanje određuju zli osjećaji koje skrivate u srcu, a dio ste ove prekrasne i svete Božje Kreacije. Obzirom na to da u njoj živite, trebali biste imati svete misli i osjećaje. Nitko ne zna kada će nestati ovo tijelo.

Tijelo, sastavljeno od pet elemenata, slabo je i osuđeno na propadanje. Iako očekujete životni vijek od sto godina, to nije sasvim izvjesno.

Ovo smrtno tijelo možete napustiti u bilo koje vrijeme, u djetinjstvu, mladosti ili starosti. Samo smrt je sigurna.

Dakle, prije nego tijelo nestane, čovjek treba učiniti sve da spozna svoju pravu prirodu.

Teluški stihovi

Prije nego što vaš život završi, trebate spoznati tko ste vi. Kamo god pogledate, ljudi pitaju jedni druge: "Tko si ti, tko si ti?" Ali, sebi ne postavljaju pitanje "Tko sam ja?" Koja je korist od svega znanja ako ne znate tko ste vi? Tijelo je poput vodenog mjehurića. Ali, vi niste tijelo. Um je sličan poludjelom majmunu. Ali, vi niste um. Pa onda, tko ste vi? Vi ste gospodar tijela i uma. Usprkos tome što ste gospodar, ako niste spoznali tu istinu, kako možete tvrditi da ste gospodar? Riječ "gospodar" opisuje osobu koja ima autoritet i vlast i koja upravlja drugima. Ima puno ljudi koji su na mjestima s kojih mogu upravljati, na primjer, upravitelj pošte, šef željezničke stanice i slično. Neki ljudi nazivaju mene božanskim gospodarom. Iskreno govoreći, riječ "gospodar" ne bi se trebala koristiti za Boga, jer Bog je svačiji sluga. On je sve stvorio i uredio prema svom planu. Obzirom na to, nije ispravno zvati Ga gospodarom. On upravlja svijetom, ali nije gospodar. Slijedite savršeni plan koji je napravio Bog.

Ispravno koristite prirodna bogatstva

Božja kreacija vrlo je sveta. Ne smijete ju zagađivati. Kako li su samo sveti elementi koje je Bog stvorio! No, danas je sve zagađeno, od zraka koji dišemo, hrane koju jedemo do vode koju pijemo i zvuka koji čujemo. Svim tim svetim elementima čovjek je oduzeo svetost. Zbog toga u današnjem svijetu ima toliko bolesti. Pravo ljudsko biće postupa s pet elemenata na posvećen način. Nikada ne rasipajte prirodna bogatstva.

Prije nekog vremena dogodio se mali incident. Dok je razgovarao sa mnom u sobi za intervju, Šiva Šankar Sai, upravitelj našeg hostela za srednjoškolce, rekao mi je: "Svami, oči su ti pocrvenile". Odgovorio sam: "To je zbog moje vlastite pogreške. Ja ne rasipam vodu kao vi ljudi. Kada se vi umivate, ostavljate otvorenu slavinu i voda neprekidno curi. Dok sapunom perete lice, potrošite puno vode ako ostavite otvorenu slavinu. Ali, je ne postupam tako. Otvaram slavinu samo kada je potrebno i odmah ju zatvaram. Nakon što sam sapunom oprao lice, otvorio sam oči da bih vidio slavinu. U tom trenutku malo sapuna ušlo mi je u oči i zato su one pocrvenile. Ja ne rasipam vodu, jer voda je Bog. I zrak je oblik Boga. Zato odmah isključim ventilator kada mi više nije potreban. Neki ljudi cijelu noć drže upaljeno svjetlo, iako im ne treba. Ja palim svjetlo onda kada mi treba i gasim ga ako mi više nije potrebno. To nije škrtost. Ja nisam škrtac. Ja sam utjelovljenje požrtvornosti. Ne volim bilo što rasipati. Koristite sve samo onoliko koliko vam treba. No, ljudi danas zloupotrebljavaju svih pet elemenata.

Nikada ne rasipajte novac

Još nešto želim naglasiti našim studentima. Današnji studenti troše puno novca. Trebali bi znati da njihovi roditelji taj novac teško zarađuju. Oni se muče radeći i često se odriču hrane da bi uštedjeli novac i poslali ga vama. Ima roditelja koji su imućni, sada ne govorim o njima. No, roditelji koji nisu imućni, teško se bore da biste vi bili sretni i imali sve što vam treba. Zato svaku *paisu* koju dobijete od svojih roditelja smatrajte kapljicom njihove krvi. Nikada ne razbacujte novac. Ako to činite, to je kao rasipanje krvi vaših roditelja. Potrošite onoliko novca koliko je potrebno. Ne budite rasipnici. No, koliko samo novca troše današnji studenti! To nije praksa u našem Institutu, ali u drugim ustanovama studenti troše puno novca na izbore u koledžu. Čovjek se pita jesu li to izbori u koledžu ili izbori za Parlament. Koliko traje mandat studentskog vođe? Treba li potrošiti toliko novca da bi netko bio izabran na tako kratko vrijeme? No, nije samo to problem. Kada studenti idu na piknik, troše i rasipaju puno novca. Idu na večere u najskuplje hotele. Kakva sramota! Takvo rasipanje novca vrlo je loše. Trebali bi misliti na financijsko stanje vaših roditelja i na vašu vlastitu budućnost. Ne smijete trošiti novac kako vam se sviđa, samo zato jer su vam ga poslali roditelji. To je razlog zbog kojega uvijek naglašavam potrebu stavljanja stropa nad željama. Ne tratite vrijeme, jer tako tratite život. Ne bacajte hranu. Hrana je Bog.

Ne rasipajte novac. Rasipanje novca je veliko zlo. Ne trošite energiju više nego što treba. Energija je Bog. Vi vidite, čujete, govorite, mirišete i radite, zahvaljujući božanskoj energiji. Ne smijete zloupotrebjavati tu energiju pogrešnim korištenjem osjetila. Ako božansku energiju koristite na plemenit i posvećen način, možete postati sveti kao Bog. No, ako rasipate tu energiju, postat ćete žrtva mnogih bolesti.

Koristite osjetila na posvećen način

I sami se možete uvjeriti da je svetost glavni izvor energije koju ima ovo tijelo. Zna li koliko je ono staro? Ima 70 godina i 6 mjeseci. Ali, kako sam snažan i krepak! I sada mogu brzo trčati i osvojiti prvo mjesto na utrci. Mladić od 16 godina ne može napraviti toliko posla kao ja. Svakoga dana primam puno pisama, osobno i poštom. Kada završe bhajani, vratim se u kuću i čitam sva ta pisma. Iako znam njihov sadržaj, čitam ih da bi poklonici bili zadovoljni. To traje do 15.45 sati kada ponovno izlazim među one koji me čekaju. Kakav mi je vid? Odlično vidim i na veliku udaljenost. To nije božanska snaga, to je moja prirodna snaga. Moja čistoća mi to omogućuje. Nemam problema s kratkovidnošću ili dalekovidnošću. Mogu čitati i najmanja slova. Sami zaključite kakav mi je sluh ako vam kažem da mogu čuti zvuk koji proizvodi kretanje mrava. Sva moja osjetila savršena su. Žao mi je kada vidim malo dijete koje nosi naočale. Danas djeca već u dobi od 6 ili 10 godina nose naočale. Koji je razlog tome? Nedostatak se nalazi u njihovoj krvi. Možete dugo živjeti ako osjetila koristite na posvećen način. Zato razvijajte svetost. Ja mogu obaviti više posla nego neki mladić. Imam veliku snagu zahvaljujući ispravnom korištenju mojih osjetila. To nije božanska moć niti nešto što sam stekao. To je moja prirodna snaga.

Iznenadit ćete se kada vam kažem što jedem. Ujutro jedem *ragi sankati* /kaša od raženog brašna s umakom od leće ili kikirikija – op. prev./ A vi jedete hranu kao što je *kurma*, *burma* i slično. Pitam se kako to uopće možete jesti i probaviti. Bez sumnje, djeca trebaju dobro jesti da bi se razvijalo njihovo tijelo. Ali, ne smijete jesti neumjereno. Danas ljudi ne jedu u određeno vrijeme, niti ostavljaju dovoljno vremena između obroka. Stalno nešto jedu i žvaču. Ručak im je popodne, a večera kasno navečer. U međuvremenu trpaju u želudac grickalice i napitke. Morate znati što trebate jesti, a što ne. Ne jedite sve i na svakom mjestu. Poštujte disciplinu obzirom na vaše prehrambene navike. Jednoga dana govorit ću vam o ispravnim navikama u vezi hrane. Kakva hrana, takva glava. Hrana, glava i Bog u međusobnom su odnosu.

Ne čitajte loše knjige

Ne gubite vrijeme. Dobro učite. Neki mladići čitaju bezvrijedne romane koje stavljaju u svoje školske knjige. Drugima to izgleda kao da čitaju nastavno gradivo. No, oni skrivaju romane u koricama školskih knjiga. Kada im netko

pride, brzo ih sakriju zaklopivši korice. Nikada ne čitajte loše knjige. Kakva knjiga, takva glava. Danas su u prodaji mnoge loše knjige. Ljudi koji ih pišu upuštaju se u taj posao da bi zaradili novac. Pišu ih i zato jer postoje oni koji će ih kupiti. Ako ne želite kupiti lošu knjigu, oni koji ih pišu prestat će s pisanjem. Dakle, ne čitajte loše knjige, ne budite u lošem društvu, ne nosite ružnu i neukusnu odjeću. U Madrasu /Chennai/ vidio sam ljude u crnim i crvenim košuljama. Zapravo, to je izgledalo kao da na sebi imaju tepih. I životinje pobjegnu od straha kada vide takvu odjeću. Kako je elegantna i lijepa čista bijela odjeća! Kako je blaženo nositi ju! I naši mladići nose crne hlače i crne košulje kada putuju autobusom ili vlakom. Kažu mi: "Svami, nosimo takvu odjeću samo dok putujemo." Vidjevši ih kako su obučeni, ljudi mogu pomisliti da ti dečki putuju u Sabarimalu. Nemojte nositi nešto takvo. Nosite lijepu i urednu odjeću. Vaše tijelo, um i odjeća trebaju biti čisti i uredni. Na taj način razvijate čistoću.

Bhagavān je završio Svoj govor bhajanom: "*Ranga Vitthala, Panduranga Vitthala*."

PROSLAVE U PRASANTHI NILAYAMU

PLESNA IZVEDBA POSVEĆENA GOSPODU ŠIVI

U okviru proslave Šivine noći – *Śivarātri* u Prasanthi Nilayamu, skupina studenata postdiplomskih studija iz kampusa u Prasanthi Nilayamu, koji je sastavni dio Sri Sathya Sai instituta za više znanosti, izvela je 23. veljače 2012. godine plesni program pod nazivom '*Śivoham*' posvećen Gospodu Šivi, zazivajući Njegovu milost. Dok su plesači plesali, pjevači su izgovarali odabrane stihove iz *Sri Rudram* i *Śiva Panchakshari Stotra*. Pored toga, dan je i koristan komentar na teluškom i engleskom, u kojem je opisana slava Gospoda Šive, kako su je predstavili plesači svojim plesom i pjevači stihovima koje su pjevali. Program, koji je započeo u 17.20 sati, završio je u 17.45 sati, nakon čega je slijedilo kratko pjevanje bhajana koji su završili snimkom bhajana '*Ganga Jatadhara Gowri Sankara*' kojega je otpjevao Bhagavān. Program je završio izvođenjem *āratija* u 18 sati.

HODOČAŠĆE POKLONIKA IZ OKRUGA ADILABAD

Više od 1600 poklonika iz okruga Adilabad u državi Andhra Pradesh stiglo je na hodočašće u Prasanthi Nilayamu i izvelo kulturne i glazbene programe. Prvi program, koji su izveli 25. veljače 2012. godine, bila je glazbena predstava s plesom. Program je započeo u 17.15 sati pjesmom i plesom posvećenim Bhagavānu Sri Sathya Sai Babi da bi se zazvao Njegov blagoslov. Ono što je slijedilo bila je prekrasna mješavina dijaloga, plesa, Burra Kathe, poezije i grupnog pjevanja čime su opisali slavu i učenje Bhagavāna.

Prikazivanje video snimaka koje su se odnosile na priče iz predstave pridonijelo je njezinoj vrijednosti. Dok su pjevači pjevali završnu pjesmu iskazujući svoju ljubav i predanost Bhagavānu, poklonici u dvorani mahali su malenim zastavicama u obliku srca na kojima je pisalo 'Mi te volimo, Svami' što je stvorilo ozračje predanosti u cijelom prostoru. Po završetku predstave 108 poklonika prišlo je posljednjem počivalištu Bhagavāna s upaljenim svijećama i svjetiljkama u ruci, te su Mu iskazali štovanje. Nakon predstave slijedili su bhajani. U međuvremenu, svim je izvođačima podijeljena odjeća, a svima okupljenima podijeljen je prasadam. Program je završio izvođenjem *āratija* u 18.30 sati.

Poklonici iz Adilabada izveli su svoj drugi program 26. veljače 2012. godine. Program se sastojao od prekrasnih pjesama u solo izvođenju ženskih i muških pjevača, koji su oduševili okupljene slušatelje. Svakoj je pjesmi prethodio uvodni komentar, a slijedila je video snimka programa kojeg su poklonici iz Adilabada izvodili prije, u božanskoj prisutnosti Bhagavāna. Program, koji je započeo u 17 sati, završio je u 17.50 sati. Po završetku programa svim je izvođačima podijeljena odjeća. Slijedilo je kratko pjevanje bhajana koje je završilo snimkom bhajana '*Shyama Sundara Madana Mohana Mor Mukuta Dhari*' kojega je otpjevao Bhagavān. Program je završio izvođenjem *āratija* u 18 sati, nakon što je svima okupljenima podijeljen prasadam.

PROSLAVA BLAGDANA HOLI

Proslava blagdana Holi održana je u Prasanthi Nilayamu 9. ožujka 2012. godine u ozračju veselja, pobožnosti i svečanosti. Više od 800 poklonika došlo je iz država Bihar i Jharkhand da bi ga proslavili na svetom prostoru Prasanthi Nilayama. Tom prigodom u Sai Kulwant dvorani održali su dva glazbena programa.

Prvi je program bio glazbeni koncert održan 8. ožujka 2012. godine u izvedbi pjevačice Kum. A. Jyotsni. Započevši svoju izvedbu u 17 sati molitvom upućenom Gospodu Ganeši '*Vakra Tunda Maha Kaya – O, Gospode Ganeša, koji imaš zakrivljenu surlu i veliko tijelo*', uvažena je pjevačica oduševila okupljene slušatelje produhovljenom izvedbom pjesama među kojima su se našle i pjesme posvećene Bhagavānu, blagdanu Holi i druge dobro poznate bogoštovne pjesme. Program je završila u 17.50 sati izvođenjem skladbe koju je skladao *Annacharya 'Nigama Nigamaantha – Ti nadilaziš Vede'*. Slijedilo je pjevanje bhajana koje su također predvodili pjevači iz Bihara i Jharkhanda. U međuvremenu je gospođi Jyotsni i umjetnicima koji su bili u njezinoj pratnji, na poklon darovana odjeća. Pjevanje bhajana završilo je snimkom '*Śivaya Parameswaraya*' kojega je otpjevao Bhagavān. Program je završio izvođenjem *āratija* u 18.15 sati, nakon što je svima podijeljen prasadam.

Na dan proslave blagdana Holi, 9. ožujka 2012. godine, održan je i koncert poklonstvene glazbe u izvedbi poznatog pjevača dr. Krishne Kumara Mishre i njegove glazbene pratnje. Započevši koncert u 17 sati skladbom pjesnika i sveca *Tulsidasa* u slavu Gospoda Ganeše, pjevač je izveo skladbu posvećenu Bhagavānu kao Vrhovnom učitelju – *Sadguru* cijelog čovječanstva. Nastavio je s dvije dobro poznate skladbe sveca *Kabira* i još jednom od *Tulsidasa*, a svoj je koncert završio s tri skladbe posvećene blagdanu Holi, čime je cijeli prostor ispunio veselim duhom tog blagdana. Po završetku koncerta dr. Mishra i umjetnici u njegovoj pratnji dobili su na poklon šalove, dok je svima okupljenima dijeljen prasadam. U kratkom programu koji je slijedio, bhajane su vodili pjevači iz Bihara i Jharkhanda, žene i muškarci. Program je završio u 18 sati čime je obilježen i završetak proslave blagdana Holi u Prasanthi Nilayamu.

PROSLAVA BLAGDANA UGADI

Poklonstveni žar i pobožnost obilježili su proslavu blagdana Ugadi u Prasanthi Nilayamu. Proslava je održana ujutro i poslije podne 23. ožujka 2012. godine u Sai Kulwant dvorani, koja je bila prikladno ukrašena šarenim ukrasima. Bile su tu i slike plodova manga, koje su predstavljale svečani trenutak dozrijevanja nove ljetine. Mjesto posljednjeg počivališta Bhagavāna bilo je izuzetno lijepo ukrašeno raznobojnim svježim cvijećem.

Jutarnji je program započeo pjevanjem *Veda* u 8 sati, nakon čega je slijedilo čitanje iz godišnjeg kalendara, što je uobičajeni obred tijekom proslave Ugadija. Ugledni i dobar poznavatelj običaja, gospodin Kuppa Siva Subrahmanya Avadhani, objasnio je značenje i obilježja nove godine nazvane 'Nandi' te pozvao sve da slijede učenja Bhagavāna Sri Sathya Sai Babe, i žive plemenitim životom za dobrobit cijelog čovječanstva. Poklonici okupljeni u dvorani slušali su predavanje uglednog govornika s velikom predanošću. Po završetku obraćanja, predavač je na poklon dobio šal i raznovrsne poklone. Slijedilo je pjevanje duhovnih pjesama u izvedbi studenata koji polaze Institut. Program je, sasvim primjereno, završio snimkom dijela govora kojega je povodom proslave blagdana Ugadi održao Bhagavān i u kojemu je pozvao poklonike da izgovaraju Božje ime, njeguju plemenite osjećaje i učine svoj život svetim i uzvišenim. Po završetku govora Bhagavān je otpjevao bhajan '*Prema Mudita Manase Kaho Rama Rama Ram*', a svi okupljeni pratili su Ga u zboru. Slijedio je program pjevanja bhajana. Jutarnji je program završio izvođenjem *āratija* u 9.45 sati, nakon što je svima okupljenima podijeljen prasadam.

Večernji je program započeo u 17.30 sati predavanjem kojega je održao ugledni govornik gospodin V. S. R. Murthy o duhovnom značenju blagdana Ugadi, koji je pozvao sve da odbace stare misli i osjećaje koji nisu prožeti svetošću, te da pohrane nove, svete misli i osjećaje u svojim srcima. Smatra da

je to najbolji način štovanja Bhagavāna koji je nama i cijelom čovječanstvu prenio poruku jedinstva i duhovnosti.

Slijedio je koncert duhovne glazbe u izvedbi gospođe Nithya Santoshini, dobro poznate pjevačice. Započevši svoj koncert u 18 sati, ugledna je pjevačica ispunila cijeli prostor duhovnim žarom pjevajući dobro poznate pjesme, među kojima su se našle 'Allah Tero Naam, Ishwar Tero Naam', 'Sai Baba Bolo, Sai Baba Bolo', 'Atma Rama Ananda Ramana', 'Vaisnav Jan To Tene Kahiye'. Po završetku programa pjevačica i umjetnici u njezinoj pratnji dobili su na dar odjeću i poklone. Slijedio je program pjevanja bhajana. U međuvremenu je svima okupljenima dijeljen prasadam. Program je završio u 19.10 sati izvođenjem *āratija*.

PUTOVANJE DUŠE DO VOLJENOG BABE

Kaya Gunata

Jednoga je dana neka starija gospođa, koja nije znala ništa o Babi, došla na liječenje. Nakon liječenja upitala me je tko je 'taj čovjek' čija je slika bila na zidu? Kada sam upitao zašto to želi znati, odgovorila mi je da je tijekom liječenja 'taj čovjek' izišao iz slike u Svojoj narančastoj haljini i s krunom od kose, došao do nje, dotaknuo ju te se vratio natrag i nestao u slici.

Pisac ovog članka, koji je rođen u muslimanskoj obitelji u Turskoj 1927. godine, želi pokazati da je božanska ruka u svemu, da nismo mi izvršitelji nečega kao što mislimo da jesmo, već da smo svi upravljani božanskom voljom.

Sve je to započelo u Calcutti /danas Kolkata/ u Indiji. Otišao sam u Kolkatu poslom. Tijekom boravka susreo sam se s dobro poznatim učiteljem – *guru* koji mi je govorio o mojoj budućnosti, rekavši da ću se nakon tri godine života u Kolkati vratiti natrag u London, i kratko nakon toga tamo će započeti moje duhovno djelovanje. Biti ću uključen u iscjeljivanje, rad u bolnici, obrazovanje i slično.

Vizija Shirdi Sai Babe u Londonu

Kao što mi je *guru* prorekao, 1965. godine morao sam napustiti Indiju i vratiti se u London. Otprilike 1974. godine počela je moja težnja za duhovnošću. Časopis 'Psychic News – Psihološke novosti' bio je poticaj za početak rada na duhovnom području. Oglas kojim su se tražile osobe koje će sjediti u krugu tijekom prizivanja duhova u skupini pod nazivom Home Circle potaknuo me da se prijavim i postanem njihovim članom. Tijekom rada u Circleu, kao što mi je to prethodno bilo rečeno, postao sam vidovit i mogao sam vidjeti duhove tijekom seansi. Za vrijeme svake seanse dogodila bi se jedna važna pojava, koja mi u tom trenutku nije predstavljala ništa značajno, a to je bio entitet koji mi se

pokazivao cijelo vrijeme. Sjedio bi na kamenu, prekriženih nogu s tkaninom omotanom oko glave, i stalno me promatrao. Njegovi su se posjeti nastavili redovito, gotovo svakog dana i u mojem domu. Nakon dvije godine predstavio se kao Shirdi Sai Baba o kojemu nisam ništa znao. U to je vrijeme Peggy Mason počela pisati članke o Sathya Sai Babi u 'Psychic News' u kojima je pisalo da je on reinkarnacija Shirdi Sai Babe. Tako sam upoznao Sathya Sai Babu.

Prijateljstvo s Victorom Krishnom Kanuom

Nakon sedam godina predanog rada, 1981. godine napustio sam Home Circle i rečeno mi je da se počnem baviti duhovnim iscjeljivanjem. Iste sam se godine jednog jutra, prilično rano, još prije svitanja, probudio i otvorio oči te spazio dobro građenog i visokog Afrikanca odjevenog u crno odijelo kako stoji pored mojeg kreveta. Ne osjećajući strah upitao sam: 'Tko si ti?' Čovjek je snažnim glasom odgovorio: 'Victor Kanu!' i nestao.

/Danas je subota, 3. rujna 2011. godine. Ovaj članak počeo sam pisati rano jutros. Oko 19.30 sati, kada sam bio zaokupljen svakodnevnom meditacijom, zazvonio je telefon i ustrajno nastavio zvoniti. Tijekom meditacije bile su mi najavljene 'tužne vijesti' i kada sam se javio na telefon tužna vijest bila je da je Victor Kanu preminuo u Sierra Leoneu u gradu Freetown, i ta je vijest bila prenesena meni koji sam bio u Londonu. Mir njegovoj duši! /

Nakon Viktorovog posjeta u mojoj spavaćoj sobi počeo sam se raspitivati o Victoru Kanuu ali nisam uspio ništa saznati. Dva mjeseca kasnije nazvala me prijateljica da bi me obavijestila o bhajanima koji će se održati u domu Victora Kanua u južnom Londonu. No ipak, Victor Kanu nije bio plod moje mašte! Prošla su još dva mjeseca i jedan gospodin imenom Lucas Rally, kojeg sam upoznao u S.A.G.B. /Spiritual Association of Great Britain – Duhovna udruga Velike Britanije/ upitao me bih li se želio pridružiti okupljanju Sai Babinih poklonika koje će se održati u njegovom domu. Okupilo se oko 20 ljudi, a posljednji par koji je stigao bili su Victor i Genoveva Kanu. Victor je izgledao upravo onako kako se prikazao u mojoj spavaćoj sobi, čak je nosio i isto odijelo. Poslije upoznavanja, opisavši mu događaj iz moje spavaće sobe, upitao sam Victora sjeća li se čega. Njegov je odgovor bio da ne zna ništa o tomu! */Svamijeva božanska igra – līlā/* Ali nastavio je govoriti: 'Jučer navečer tijekom meditacije rečeno mi je da će se ovom okupljanju pridružiti jedna nova osoba koju ne poznajem, ali će u budućnosti raditi sa mnom. Vi ste jedina osoba ovdje koju ne poznajem.'

Victor i ja postali smo bliski prijatelji. Nekoliko mjeseci kasnije Victor me nazvao i rekao da se moramo naći da bismo raspravili nešto važno. Kada smo se sastali, bio je petak navečer. Rekao mi je da smo pozvani u Prasanthi Nilayam na seminar o balvikasu koji će se tamo održati. Rekao mi je da budem spreman krenuti u Prasanthi Nilayam sljedećeg četvrtka i tako je bilo.

Moj prvi posjet Prasanthi Nilayamu

Bio je to moj prvi posjet Puttaparthiju i sve mi je bilo nepoznato. Victor je bio predan i dobar učitelj koji mi je pomagao. U to je vrijeme u Prasanthi Nilayamu postojala samo jedna zgrada Round Building i mandir. Prostor za daršan ispred mandira bio je posut pijeskom i nije se okupilo puno ljudi.

Victor i ja obavili smo sve obrede koji se izvode ujutro – izgovaranje svetog sloga Om - *omkār*, zajedničko pjevanje kīrtana - *sankīrtana* i ostale. Nakon toga smo konačno sjeli na pijesak nasuprot kipa Ganeše, koji se u to vrijeme nalazio ispred mandira. Tek je počelo svitati kada je Svami izišao iz Svoje sobe koja se nalazila u mandiru i, pridržavajući Svoju narančastu haljinu, došetao je do mjesta na kojemu smo mi sjedili. Došao je ravno k nama. Victor je ustao, a ljudi koji su sjedili oko mene pokušali su dotaknuti Njegova stopala. Bio sam tako uzbuđen, nisam znao što učiniti! Pogledao me je uz osmjeh i vrlo blagim glasom rekao: 'Došao si!' i krenuo dalje. Sljedećeg dana Victoru i meni rekli su da sjednemo na terasi ispred Babine sobe. U to vrijeme nije se sjedilo na terasi.

Sudjelovali smo na balvikas seminaru s Babom i malom skupinom ljudi, većinom Indijki koje su bile učiteljice. Baba nam se svaki dan obraćao na teluškom, dok su profesor Kasturi i profesor Gokak prevodili na engleski.

Tijekom jutarnjeg daršana na terasi, Baba je rekao Viktoru i meni: 'Nakon daršana idem u Brindavan. Nemojte nikome reći, samo uzmite svoje stvari i krenite za mnom u taksiju!' Ali, kada smo izišli, vidjeli smo dugačku kolonu taksija u kojima su sjedili poklonici i čekali da Baba stigne! */Još jedna Babina božanska igra /*

U Brindavanu smo također sudjelovali na sastancima svake večeri od 20 do 21 sat u Babinoj kući, u kojoj su boravili samo Baba i Njegovi studenti te nekoliko gostiju. Bilo je prekrasno nalaziti se u Babinoj neposrednoj blizini u prostoriji gdje je On običavao sjediti u stolcu za ljućanje i svirati na činelama, dok su se pjevali bhajani.

Jedne me je večeri pozvao u Svoju sobu na osobni razgovor. Nakon što me je držao za ruke i dugo gledao u oči, rekao je: 'Dugo vremena sam ti dolazio kao Shirdi Sai Baba. Shirdi Sai Baba i Ja smo ista osoba. Nastavi i dalje s liječenjem, Ja sam uvijek s tobom...!' Taj me je razgovor vratio u vrijeme kada sam se družio s članovima Home Circlea i kada mi se Shirdi Sai Baba počeo javljati iako nisam znao tko je on! Nakon povratka u London prošlo je puno godina tijekom kojih je Victor pokrenuo program Učenja u duhu ljudskih vrijednosti, a ja sam se nastavio baviti duhovnim iscjeljivanjem.

1987. godine sam odjednom, bez nekog posebnog razloga, prodao kuću, napustio posao i sve ostalo i odlučio vratiti se u Tursku. I, ako se dobro sjećam, bilo je to iste godine kada je Baba rekao Victoru i Genovevi Kanu da idu u Zambiju i da tamo pokrenu školu. Victor i Genoveva priredili su mi oproštajni ručak, a ja sam napustio London i otišao u Istanbul u Turskoj. */Još jedna Babina božanska igra! /*

U Istambulu, zahvaljujući Svamijevim božanskim blagoslovima, moj je duhovni rad započeo jako brzo. Preuredio sam jednu sobu u mojem domu u sobu za bogoštovne obrede – *pūjā* te ju opremio Babinim stolcem, kao u Puttaparthiju, na povišenom mjestu sa slikama na zidu u stvarnoj veličini Sathya Sai Babe i Shirdi Sai Babe. S nekoliko prijatelja počeo sam održavati studijske kružoke u mojem domu i pjevati bhajane uz istovremeno slušanje izvedbe na kasetofonu jednom tjedno, a isto sam tako pripremao hranu u mojoj malenoj kuhinji i razvezio je automobilom od vrata do vrata obiteljima u sirotinjskoj četvrti. Kako se javio problem nepoznavanja jezika kod poklonika u Istambulu, počeo sam prevoditi Sai literaturu pa smo održavali studijske kružoke koristeći prevedene materijale.

U Kodaikanalu s Babom

Zahvaljujući Babinoj milosti, broj poklonika počeo je rasti. U to vrijeme, surađujući s jednim poklonikom koji je bio profesor engleskog jezika, počeo sam prevoditi knjigu dr. Hislopa 'Conversations with Bhagavan Sathya Sai Baba – Razgovori s Bhagavānom Sathya Sai Babom' i nekoliko svezaka 'Sathya Sai Speaks – Sathya Sai nam govori' /stara izdanja/. Kada je prijevod knjige dr. Hislopa bio dovršen, osjetio sam potrebu otići u Puttaparthi i dati prijevod knjige Babi na blagoslov. Odletio sam u Bangalore /danas Bengaluru/ i saznao da je Baba u Brindavanu, te da odlazi u Kodaikanal u 4 sata ujutro sljedećeg dana. Zamolio sam vozača taksija, kojega sam dugo poznao, da mi osigura taksi. Rekao mi je da više nema slobodnih taksija jer su svi već prethodno rezervirani. Sljedećeg jutra, oko 3 sata, taksist je pokucao na moja vrata u Rama hotelu da bi me obavijestio da je uspio pronaći mjesto u taksiju za mene, u društvu jedne gospođe iz Australije i njezinog sina. Naše je putovanje bilo prelijepo, u dugoj koloni automobila koja je slijedila Svamijev automobil, a koju su često zaustavljali seljaci koji su uz rub ceste čekali Babu.

Noć smo proveli u Ootyju gdje je Baba imao maleni ašram. Rano ujutro, prije svitanja, svi smo se okupili u maloj dvorani gdje je Baba boravio. Bila je pretrpana. Kada sam se uspio ugurati unutra, vrata su se iza mene zatvorila. Bio je prekrasan osjećaj vidjeti Babu kako ide naokolo i blagoslivlja nas. U ruci sam držao knjigu nadajući se da će ju Baba blagosloviti. Prostor je bio tako pretrpan da sam postao malodušan. Odjednom, Baba je napravio prolaz kroz mnoštvo ljudi do mjesta na kojemu sam stajao, položio Svoju ruku na knjigu koju sam držao i blagoslovio ju. Kako je uzbuđljiv bio taj trenutak! */Ili bismo bolje mogli reći, još jedna Njegova božanska igra/.*

Kodaikanal je prelijep i bilo je prekrasno biti u Babinoj blizini. Jednog jutra, tijekom daršana, Baba je prišao Joy Thomas, autorici nekoliko knjiga o Njemu, koja je u to vrijeme običavala sjediti u kolicima jer je bila nepokretna. Rekao joj je neka ustane i uputi se u sobu za razgovore. Kada se podigla iz pokretnih kolica i uputila dugom stazom do zgrade u kojoj se nalazila soba za

razgovore, bilo je zadivljujuće promatrati oduševljenje na licima poklonika koji su bili svjedoci Svamijevog čuda.

Sai Babini centri u Turskoj

Godine 1990. organizirali smo dva hodočašća u Puttaparthi sa skupinom od 18 poklonika. Baba nas je primio na razgovor i tijekom razgovora me je blagoslovio i zamolio da osnujem Sai centar u Istambulu. Po našem povratku odmah smo započeli s pripremama dokumentacije u skladu s lokalnim propisima, kako bismo registrirali centar pod nazivom 'Sai Baba Dernegi'.

Kada sam podnio zahtjev nadležnim organima, tražili su da promijenim ime 'Sai Baba' navodeći da će od strane Ureda za unutrašnje poslove sigurno naići na odbijanje. Odgovorio sam da će zahtjev biti podnesen kako je predan i da ćemo napraviti promjenu u slučaju da bude odbijen. Prošla su tri mjeseca, a od nadležnih organa nije bilo nikakvog odgovora. Otišao sam u ured gdje je zahtjev bio podnesen da bih se raspitao. Našem zahtjevu nije bilo ni traga. Nigdje nije bio uveden, nije bilo nikakvog zapisa o njemu, a nije bilo jasno niti kamo je upućen. Tjedan dana kasnije zahtjev je vraćen na moju kućnu adresu, koja je bila navedena i kao adresa Centra. Ministarstvo unutrašnjih poslova poslalo je i popratno pismo u kojemu je navedeno da je naš zahtjev odobren. Nadležni organi su rekli da je to što se dogodilo prilično neobično i da im nije jasno kako je do toga došlo. Ali nama je bilo jasno! Bila je to božanska igra koju je odigrala božanska ruka da bi ime 'Sai Baba' ostalo! Nakon što je Centar bio upisan i pridružen Međunarodnoj Sai organizaciji, započeli smo s redovitim tjednim programima pjevanja bhajana, održavanja studijskih kružoka, prevođenja Sai literature na turski jezik, vođenja dobro organizirane kuhinje u kojoj su se pripremali obroci za siromašne, organizirali smo zdravstvenu zaštitu, održavali satove balvikasa za djecu koja polaze osnovnu školu - nakon nastave i tijekom vikenda, a isto tako održavali smo susrete s njihovim roditeljima jednom tjedno. Baba nam je omogućio da to činimo bez ikakvih poteškoća. Izuzetno smo Mu zahvalni što nam je pružio Svoju ruku i pomogao nam.

S vremenom je organiziran i drugi Sai centar u Istambulu i ta su dva centra nastavila s radom na duhovnom području, nesebičnom služenju i obrazovanju u mjeri u kojoj nam je to Baba omogućio.

Tijekom godina, prevodeći Sai literaturu i baveći se liječenjem ljudi gotovo svakog dana, osjećao sam Babinu prisutnost u svakom trenutku i znao sam da sam u Njegovoj božanskoj prisutnosti 24 sata dnevno. Kroz moj rad velik se broj ljudi upoznao s Babom i Njegovom božanskom moći, kao i s Njegovim učenjem. Na primjer, jednog je dana neka starija gospođa, koja nije znala ništa o Babi, došla na liječenje. Nakon liječenja upitala me tko je 'taj čovjek' čija je slika bila na zidu? Kada sam upitao zašto to želi znati, odgovorila mi je da je tijekom liječenja 'taj čovjek' izašao iz slike u Svojoj narančastoj haljini i s krunom od kose, došao do nje, dotaknuo ju te se vratio natrag i nestao

u slici. /Bila je to samo još jedna Babina božanska igra kojom nam je pokazao Svoju sveprisutnost!/

Kako sam počeo dijeliti vibhuti ljudima koji su dolazili na liječenje, oni su zbog toga bili tako sretni da su uvijek tražili još. Neki od njih su mi pričali da su vidjeli Babu u snovima.

Hodočašća u Prasanthi Nilayam

Kako se Svamijevo učenje počelo širiti među ljudima u Turskoj, bili smo blagoslovljeni nekoliko puta da povedemo ljude u Prasanthi Nilayam. Kao sastavni dio hodočašća poklonika iz Regije 94, koja pokriva Srednji Istok, 2010. godine mi smo, kao skupina od 40 ljudi iz Turske posjetili Prasanthi Nilayam, pjevajući turske pjesme u Svamijevoj božanskoj prisutnosti. Bio je to nezaboravan doživljaj. Nakon toga je 2011. godine hodočašće ponovljeno da bi se iskazalo poštovanje Babinom posljednjem počivalištu. Ovoga puta započeli smo program plesom turskih derviša koji je naišao na veliko odobravanje i bio izuzetno uspješan.

Do sada je više od 50 knjiga iz područja Sai literature, uglavnom božanskih govora i serije *Vahini* koju je napisao Svami, prevedeno na turski jezik i objavljeno. Te se knjige ne prodaju već se besplatno dijele onima koji za njih pokažu zanimanje. Sve veći broj ljudi u Turskoj sada se upoznaje s Babom i Njegovim božanskim radom.

Što se mene tiče, ja sam zahvalan na božanskoj potpori koju mi je Baba uvijek pružao i upućujem Mu molitve da mi podari ono što On smatra da je najbolje za putovanje moje duše do Njega.

LJUBAV I VJERA NAJBOLJI SU LIJEČNICI

Dr. A. N. Safaya

Imao sam priliku govoriti i pisati o Bhagavānu Sri Sathya Sai Babi u brojnim prilikama, na mnogim mjestima i raznovrsnom slušateljstvu. Ipak, kada pišem članak za ovo izdanje časopisa 'Sanathana Sarathi', moram priznati da mi nedostaje magnetska fizička prisutnost Svamija. On će uvijek biti s nama zahvaljujući Njegovoj sveprisutnosti, ali Njegova fizička prisutnost će nam nedostajati.

Dok sam živio u gradu kao što je Delhi, sa svim njegovim blistavim svjetlima rijetko mi se javljala misao da bih mogao ikada na bilo koji način služiti Bogu. No, Bhagavān Baba, *avatar* našega doba, imao je Svoje vlastite planove i bila je to Njegova božanska igra – *līlā* da sam završio služeći u Njegovoj Superspecijalističkoj bolnici. Kako sam liječnik po zvanju, bio sam obrazovan da vjerujem samo onomu što je znanstveno dokazano, tako da je za mene sve ono što nije moglo ispuniti uvjete znanstvene provjere predstavljalo bajku. A onda je u moj život ušao Bhagavān Baba, koji mi je, korak po korak,

omogućio da spoznam istinu sadržanu u duhovnosti i religiji, za koju se znanstveno dokazivanje pokazalo beskorisnim.

Ljubav - osnovno načelo upravljanja bolnicom

Ne samo da sam naučio razumjeti istinu svojstvenu životu, već je na fizičkoj razini Bhagavān Baba postao moj vodič, i poučio me temeljnim načelima o načinu upravljanja ljudima, upravljanja novčanim sredstvima, upravljanja materijalnim dobrima i osnovnom načelu upravljanja bolnicom, a to je ljubav. Bezuvjetna ljubav, na žalost, nedostaje u liječničkoj profesiji širom svijeta na tehničkoj i profesionalnoj razini. Na medicinskim fakultetima u svijetu ne postoji kolegij na kojem bi se učilo o međuljudskim odnosima u procesu liječenja ljudskog bića. Samo je Bhagavān Baba promovirao načelo ljubavi, koje se oblikovalo u Njegovim hramovima za liječenja koje bih ja rado nazvao laboratorijima za liječenje ljubavlju.

Te bolnice, ne samo da su dobre kada se promatra njihova tehnička opremljenost, zgrade u kojima se nalaze, osoblje i besplatna liječnička usluga koja se pruža bolesnicima, već su jedinstvene i obzirom na način ophođenja s bolesnicima, jer cjelokupno osoblje nastoji slijediti put koji je odredio Bhagavān, a to je pružanje njege s ljubavlju.

Bhagavān Baba je fenomen, tajanstveni fenomen. Nitko Ga ne može spoznati niti Ga može pokušati spoznati. Nitko ne može objasniti način na koji je On nešto činio. Mi Ga samo možemo, prilično bezuspješno, pokušati razumjeti i pokušati shvatiti ono što nam On govori. Zahvaljujući toj Bhagavānovoj tajni privukao me je k Sebi od prvog trenutka.

Do 1970. godine nisam znao ništa o Bhagavānu Babi. Nakon službenog putovanja u Irak, vratio sam se u Delhi, a moj me je prijatelj Somnath pozvao u svoj dom na večeru. U primaćoj sobi na zidu su, jedna pored druge, visile dvije lijepe slike Śive i Śakti. Primijetio sam da je između tih slika objesio sliku nekoga s bujnom kosom. Meni je izgledao kao pripadnik hipi pokreta, tako da sam kazao: 'Somnath, tu si objesio sliku jednog hipija! Što je to s tobom?' On je zbog te moje primjedbe postao smeten, posebno njegovi stari roditelji i promatrali su me kao da sam izgovorio nešto bogohulno. Uvidio sam svoju pogrešku i ispričao sam im se. Somnath mi je kazao da je to fotografija osobe koja je sâm Bog. 'U Njemu možeš vidjeti Śivu i Śakti ako u sebi imaš dovoljno snage i vjere,' rekao je. Kada sam ga upitao kako se zove, odvratio je: 'Zove se Sathya Sai Baba.' Dao mi je knjigu na hindiju o Babi pod nazivom '*Sathyam sivam sundaram* – Istina ljepota dobroti', prvi dio.

Knjigu samo ponio kući i sljedećeg dana sam ju počeo čitati, u početku nasumce otvarajući pojedinu stranicu da bih odjednom osjetio veliko zanimanje za knjigu. To je bila ta privlačnost, ta mističnost i taj misterij u Svamiju koji me privukao. Kada sam završio s čitanjem knjige, shvatio sam da sam propustio predavanja. U to sam vrijeme bio na All India Institute of Medical Sciences /Indijskom institutu za medicinske znanosti/, AIIMS, u New Delhiju. Čak sam

zaboravio i jesti jer sam se doslovno zalijepio za knjigu. Tako sam upoznao Bhagavāna Babu.

Počeo sam odlaziti na bhajane i raspitivati se o Sai organizaciji i postupno sam se uključio do te mjere da sam čak zaboravio što me je to potaknulo da radim na Institutu AIIMS u odjelu za anatomiju, gdje sam u to vrijeme obavljao poslove. 1975. godine postao sam zadužen za bolnice koje su bile u okviru Instituta AIIMS. Tada mi je postalo jasno zašto mi je u ruke došla ta knjiga, meni je to predstavljalo buđenje, način kako primijeniti učenja u bolnici. Na Institutu AIIMS nastojao sam humanizirati rad koliko god je to bilo moguće. U to vrijeme još nisam znao za Svamija. Tajnovitost me je uvijek privlačila. Potječem iz ortodoksne i obredima vezane obitelji iz Kashmira tako da su me često salijetala pitanja tko je Bog i što je Bog, što se nalazi u pozadini svega toga. Od najranijeg djetinjstva slušao sam zadivljujuće priče iz *Mahābhārate*, *Rāmāyaṇe* i iz *purāna*. Osjećao sam da sve to ne može biti nestvarno, da negdje u svemu tome mora biti istine. U trenutku kada sam pročitao knjigu 'Istina dobroti ljepota' osjetio sam da se radi o osobi koja bi mi sve mogla reći. I postao sam sluga, zauvijek.

Kako je Svami razvio moju vjeru

Prvi sam put došao u Puttaparthi 1983. godine. Svami me je pozvao na razgovor i On je znao da sam upravitelj na Institutu AIIMS. Ali On sa mnom o tomu nije nikada razgovarao. Izuzetno je pažljivo u meni razvio vjeru. Kao znanstvenik koji je u cijelosti bio obrazovan na području medicine na znanstveni način, prestao sam vjerovati u priče iz *purāna*, *Mahābhārate* i *Rāmāyaṇe* koje sam slušao u djetinjstvu. One su mi se činile previše nestvarne da bi mogle biti istinite. Moja je vjera pala na najnižu razinu. No, otkako sam počeo odlaziti na Svamijeve bhajane, stvari su se počele mijenjati. Pod svoje smo okrilje uzeli selo Sultanpur. Običavali smo pružati besplatne liječničke usluge žiteljima tog sela i polako se moja vjera počela razvijati. Kako je Svami to izveo, to samo On zna.

Kada je Bhagavān iznio zamisao o izgradnji Superspecijalističke bolnice, ne znam kako je odabrao mene. Jednoga dana, prije no što je Superspecijalistička bolnica trebala biti otvorena u Puttaparthiju, dvorana za operacije još uvijek nije bila spremna, zato što je količina bakterija bila izuzetno velika. Postao sam jako nervozan. Bilo je negdje oko 9 sati navečer kada je došla moja žena i bila je jako iznenađena vidjevši da sam sav izvan sebe, zato što su me rijetko svladavali takvi osjećaji. Rekla mi je da trebam vjerovati u Svamija. Rekla je da je Svami taj koji je sve to napravio, tako da će On i riješiti taj problem. 'Nemoj brinuti. Vjeruj u Njega,' rekla je. Bio je to Svami koji mi se obraćao kroz nju. Odspravio sam nekoliko sati. Rano ujutro požurio sam u bolnicu da bih vidio rezultate posljednjih nalaza. Nalazi su bili u potpunosti negativni i čiste savjesti mogli smo početi s operacijama. Svami se pobrinuo da se to dogodi.

Obavljeno je pet operacija i svih pet bolesnika brzo se oporavilo, što je bolje od međunarodnog prosjeka za tu vrstu operacija. Tako je moja vjera počela jačati. Na kraju sam došao do zaključka da, ako Bog postoji, onda je Svami Bog. Njega je potrebno nepobitno slijediti, Njega je potrebno slijediti bez ikakvih sumnji. Kada se to dogodi, tada se stvari počnu odvijati same od sebe. Tada niste vi taj koji nešto čini, već je On taj koji sve čini i On je taj koji sve preuzima na Sebe.

Čudesna izlječenja uz Bhagavānov blagoslov

Jednom sam prilikom trebao obaviti izuzetno složenu operaciju. Bolesnik je bio u bliskom srodstvu s glavnim ministrom u državi Andhra Pradesh. Doživio je srčani udar. Obavljena je angiografija i donesena odluka da se obavi operacija i da mu se ugradi premosnica. U Londonu, gdje je živio, u bolnici su odbili izvršiti operaciju i ugraditi mu premosnicu zato što su mu pluća bila slaba, pušio je cigaretu za cigaretom i imao je još neke bolesti. Gospodina je glavni ministar doveo pred Bhagavānova stopala i rekao: 'Ovom bolesniku Ti si jedini spas.' Bhagavān je rekao: 'Da' i zamolio me da se pobrinem za njega. Pozvao sam najboljeg kardiokirurga kojega je u tom trenutku bilo moguće dobiti, profesora Venugopala iz New Delhija. Bolesnik je imao problema i s abdomenom, što mi u tom trenutku nismo znali. Pozvao sam profesora kao i voditelja Odjela za kirurgiju s Instituta AIIMS, tako da su oni doputovali ovamo. To je za njih bila velika prilika i samo su čekali Svamijevu zapovijed. Došli su i pregledali bolesnika. Njegova su pluća bila u jako lošem stanju, a imao je i rak debelog crijeva. Njegovo slijepo crijevo bilo je u lošem stanju, isto kao i krvne žile. Svi smo se našli u teškom položaju. Upitali smo Bhagavāna što da učinimo.

Bhagavān je rekao da dva kirurga trebaju obaviti operaciju. Jedan će obaviti operaciju na debelom crijevu, dok će drugi obaviti operaciju na srcu. Bio sam u strahu zbog mogućeg pogoršanja zato što je bolesnik imao jako slaba pluća. Kako je u velikoj mjeri uživao u piću, njegova su jetra vjerojatno bila u lošem stanju, kao posljedica toga. Ali, Bhagavān je dao naredbu i kirurzi su počeli s operacijom. Vjerujte mi, operacije su prošle uspješno. Obavljene su tri operacije, jedna na srcu, druga na debelom crijevu a treća na slijepom crijevu, koje je uklonjeno. Bolesnik se oporavio iznenađujuće dobro. Prestao je pušiti, prestao je piti i postao je dobra osoba zahvaljujući svemu što je prošao. Naučio je lekciju života. Ovaj je slučaj bio medicinski dokumentiran. To je ono što vjera može učiniti. Vjera liječnika u Bhagavāna, Bhagavānov blagoslov i napuštanje ega kod kirurga i osoblja koje je pomagalo, učinili su čudo.

Čudo vibhutija

Bio je još jedan slučaj, koji je moje osobno iskustvo. Moja punica naglo je oboljela. Poruku o tome primio sam u Puttaparthiju. Dao sam uputu svojim rođacima da je prebace u Institut AIIMS. Obavio sam nekoliko telefonskih razgovora i ona je bila primljena u bolnicu. Rekao sam Bhagavānu da moram

otići u Delhi zato što majci moje supruge nije dobro. Bhagavān mi je dao dozvolu da mogu otići i rekao da će sve biti u redu.

Moja supruga i ja otišli smo zajedno posjetiti punicu u bolnici. Njezin je trbuh bio jako natečen i stvorio se čvor zbog zapletaja crijeva. Zapletaj se nije razriješio sam od sebe, tako da je bila potrebna operacija. Ravnatelj Odjela za kirurgiju bio je kolega kojega sam neko vrijeme poznavao. On je rekao da je jako teško obaviti operaciju i upozorio nas da budemo pripravnici na sve.

Moja je supruga imala više vjere u Bhagavāna. Utrljala je vibhuti na trbuh svoje majke i uz Bhagavānovu milost čvor i zapletaj crijeva su se razriješili. Moja je punica imala velik broj stolica i crijeva su se očistila. Kada je kirurg došao ujutro na vizitu da bi odredio plan za operaciju, pronašao je bolesnicu u normalnom stanju. Rekao je da je s bolesnicom sve u redu i bio je znatiželjan što se dogodilo. Moja mu je supruga rekla da je utrljala vibhuti Bhagavāna Sri Sathya Sai Babe. Bio je iznenađen, završio je s obilaskom bolesnika i izišao iz sobe.

Sljedećeg su se dana, na žalost, iste nevolje ponovile. Trbuh je ponovno natekao. Kirurg je rekao: 'Vidite, rekao sam vam, tako nešto ne može biti djelotvorno, potrebno je obaviti operaciju.' Odgovorio sam: 'Ako je operaciju potrebno izvršiti, zašto ju onda ne izvršite?' Odvratio je da je izvođenje operacije izuzetno rizično, da nije preporučljivo i tomu slično. Moja je supruga uzela vibhuti i ponovno ga utrljala na natečeni trbuh. Oteklina je splasnula po drugi puta i nakon toga njezina majka nije više imala nikakvih poteškoća. 'Treba nešto naučiti o tom vibhutiju, on stvarno djeluje,' rekao je kirurg, 'bolji je od operacije.'

Ali, kirurg je želio biti siguran. 'Ne, ne, poslat ću ju na još jednu pretragu i na rendgensko snimanje,' rekao je. Odvratio sam mu da bi u svakom slučaju to trebao učiniti. Pregled je pokazao da je sve u najboljem redu. 'Po svemu sudeći pogrešna dijagnoza,' bilo je ono što je radiolog mogao zaključiti.

Kirurg je nakon toga postao Bhagavānov poklonik. Tada se, ne samo zbog mene, već zbog svih sličnih stvari, Svami udomaćio u Institutu AIIMS. Mnogi su liječnici bili sumnjičavi zbog besplatne zdravstvene zaštite visoke tehnologije, ali uvidjeli su da je ona postala stvarnost u Puttaparthiju. Nakon toga su mnogi liječnici počeli dolaziti u Puttaparhi da bi ponudili svoje usluge u Bhagavānovoj bolnici. Ti su slučajevi zabilježeni u medicinskoj dokumentaciji pojedinih bolnica i svatko ih može provjeriti. Ne radi se o nečemu što sam ja izmislio ili ulagivanju s moje strane. Primjera je mnoštvo, ali ja sam naveo samo ove slučajeve zato što su oni zabilježeni.

On je uvijek s nama

Na taj je način Bhagavān razvijao vjeru, a to je ono što u svijetu ovih dana nedostaje. Na području medicine moguće je učiniti mnoge stvari. Ali, na žalost, vjera u Boga i vjera u ljubav nestale su. Tu je vjeru potrebno obnoviti. To je bila temeljna zamisao povezana s pokretanjem dviju Superspecijalističkih bolnica

koje su dokazale da je čak i uz visoku razinu medicinske specijalizacije moguće pružati besplatno liječenje uz primjenu visoke tehnologije, s ljubavlju. To je moje putovanje k Svamiju i putovanje do božanskosti, korak po korak. Ako vi učinite jedan korak, Svami će napraviti deset koraka prema vama. Imao sam sreću služiti Bhagavānu 21 godinu. Tijekom te 21 godine provedene u Bhagavānovoj blizini, rad s Njim bio je poput hoda po oštrici britve. Ne možete si dozvoliti učiniti pogrešku. Kada se radi o Bhagavānu tada ne postoji nešto što bi bilo 99,9%. Uvijek mora biti 100%. Nema mjesta kompromisu.

Cjelokupni pristup medicini izrastao je iz ljubavi, zato što vi volite bolesnika, a to je liječenje. Ne zato što on ima novac, ne zato što je bogat. Živimo u vrijeme neobuzdane komercijalizacije u pružanju medicinskih usluga. Osiguravajuća društva, proizvođači tehničke opreme i slične organizacije drže liječnike u svojim šakama. Izgledi da ljudi povjeruju u medicinsku znanost i usluge koje im se pružaju prilično su mali. Zato je neophodno da se model kojega nam je dao Bhagavān Baba, preslika širom svijeta, da bi isti takav put ljubavi kakav nam je pokazao Svami, bio primijenjen svuda, na svim područjima života.

Iz našeg arhiva

Dijelovi govora Bhagavāna Sri Sathya Sai Babe, održanih
povodom Rāminog rođendana – *Sri Rāmanavamī*

RAMA JE PERSONIFIKACIJA ISPRAVNOSTI - DHARMA

Slade od šećera, ukusnije od kiselog mlijeka i slade od meda ime je Rāmino. Stalno ponavljanje Njegovog slatkog imena daruje nam okus samog božanskog nektara. Zato bi trebalo stalno promišljati o Rāminom imenu.

Teluški stihovi

RĀMA PROSVJETLJUJE SVAKOG TRAŽITELJA NA DUHOVNOM PUTU

Rāma je ime koje je slade od slatkoće svih stvari iz prirode, bez obzira na to uspoređujemo li slatkoću svake od njih pojedinačno ili slatkoću svih njih zajedno. Ona nikada ne će moći zasititi jezik ili um. Posjeduje nevjerojatne i tajanstvene sposobnosti da uzdigne čovjeka. Zato bismo uvijek trebali težiti za tim da nam um bude uronjen u nju.

Rāma predstavlja samo još jednu verziju Veda

Priča o Rāmi, *Rāmāyana*, ne predstavlja ništa drugo već samo još jednu verziju Veda. U stvari, kaže se da su se Vede utjelovile kao *Rāmāyana* da bi pomogle u uništenju zla i obnovi ispravnog načina življenja. To su zadatci koje

je sebi postavio Gospod tijekom svojeg boravka na Zemlji kao Rāma. On se odjenuo ljudskim likom da bi uspostavio i svojim primjerom pokazao što je ispravnost – *dharma*. Rāma je utjelovljenje ispravnosti, na taj Ga način opisuje *Rāmāyana*.

U *Rāmāyani* Rāma simbolizira znanje i *Vedu* u stihovima - *rgveda*, jednu od četiri *Vede* i najstariju *vedsku* zbirku tekstova koja potiče izvođenje *vedskih* žrtvenih obreda – *yajña* i prinošenje žrtve – *yāga*. Lakšmana simbolizira *yajurvedu* koja sadrži svete stihove – *mantra* koje se pjevaju tijekom izvođenja *vedskih* žrtvenih obreda – *yajña* i prinošenja žrtve – *yāga*. Kada je Rāma bio u progonstvu u šumi, Bharata je napustio Ayodhyu i boravio u Nandigramu, izgovarajući Njegovo božansko ime 24 sata na dan. Zbog toga, on simbolizira *sāmavedu* koja se sastoji od obrednih napjeva. Śatrughna je bio onaj koji je uništavao neprijatelje. On je štitio dobre i pobožne te slijedio zapovijedi svoje braće. Bio je utjelovljenje *atharva Vede*. Suština onoga o čemu govori *atharva Veda* leži u uništenju zla i usvajanju svetih misli i djela. *Rāmāyana* je *Veda*, a *Vede* su *Rāmāyana*. *Vede* se ne razlikuju od *Rāmāyane*. Istinska čovječnost leži u razumijevanju uske povezanosti među njima.

Gospod Višnu se utjelovio kao Rāma

Priča o Rāmi predstavlja ono što je najbolje u *Vedama*, vrhnje nastalo od pravog oceana mlijeka. *Valmiki* je svako poglavlje epa *Rāmāyana* nazvao '*kānda*', a to je riječ koja predstavlja mjeru za dužinu šećerne trske. Bez obzira na to što stabljika šećerne trske može biti svinuta i zakrivljena, svaki njezin dio iste je slatkoće. Slično tomu, bez obzira na to kakve se okolnosti opisuju ili kakvi se osjećaji prikazuju, bilo da se radi o krunidbi ili protjerivanju, pobjedi ili porazu, junaštvu ili malodušnosti, ljubavi ili mržnji, radosti ili tuzi, ovaj ep jednako je sladak i privlačan. Postoje dva prevladavajuća raspoloženja – *rasa* ili emocije u priči o Rāmi: suosjećanje - *karunā* kao Rāma, i ljubav – *prema* kao Lakšmana. Spajanje tih emocija potiče blaženstvo – *ānanda*. Blaženstvo – *ānanda* istinska je Rāmina priroda – *svabhāva*. On je Bhagavān sām, iako to *Valmiki* nigdje nije izričito naveo. On govori o Rāmi kao onomu koji se po hrabrosti može mjeriti s *Višnuom*, ali nije sām *Višnu*. Ta se tajna može razotkriti kroz riječi koje su izgovorili Rāmini sinovi.

Rāma i njegova braća postavili su najviše ideale požrtvovnosti

Rāma, Lakšmana, Bharata i Śathrugna bili su četiri Daśarathina sina. Znanje o njihovom fizičkom srodstvu ne će biti dovoljno. Tko je Daśaratha? Daśaratha je onaj koji nadzire kočiju koja predstavlja ljudsko tijelo koje raspolaže s deset osjetila (pet osjetila percepcije i pet osjetila djelovanja). U stvari, Rāma, Lakšmana, Bharata i Sathrugna nisu se rodili Daśarathi i njegovim suprugama kao obični smrtnici. Oni su bili utjelovljenja božanske svijesti – *caitanya svarūpa*. Oni su izronili iz božanske svijesti koja se pojavila iz žrtvene vatre. Postavili su velike ideale cijelom svijetu o tome kako bi se braća trebala

međusobno ophoditi unutar obitelji. Svakoga su oduševljavali svojim uzornim ponašanjem.

Zbog djelovanja *kaliyuge* danas među braćom nema jedinstva. Oni se međusobno svađaju i na taj način unesrećuju svoj život. Suprotno tome, između Rāme, Lakšmane, Bharate i Śathrugne vladalo je potpuno jedinstvo. Oni se nikada nisu svađali, već su nastojali jedan drugoga učiniti sretnim. Svojim primjerom oduševljavali su druge. Čak i u djetinjstvu svaki od njih težio je da usreći drugoga. Sva su četvorica braće bila spremna žrtvovati svoje želje i težnje za dobrobit drugoga. Na taj su način svijetu postavili najviše uzore požrtvornosti.

Rāma je bio utjelovljenje predanosti istini – *satya* i ispravnosti – *dharma*. Samo oni koji su u potpunosti ispunjeni predanošću Rāmi i koji su Njegovi poklonici – *rāma bhakta*, mogu steći tu milost. On je veliki uzor o kojemu možete promišljati. Na taj način možete usvojiti i razviti Njegove vrline, polako i u tišini. Rāmina slava blistavo sjaji, čak i nakon svih stoljeća koja su prošla. Ona će blistavo sjati i u stoljećima koja dolaze. Rāma znači onaj koji donosi radost. Čovjeku ništa ne može pričiniti veću radost od njegovog istinskog Sebstva – *ātman* koje predstavlja trajan i siguran izvor radosti. Trebali bismo davati prednost svijesti o istinskom Sebstvu i blaženstvu koje ta svijest pruža pred svim ostalim beznačajnim prolaznim radostima.

***Rāmāyana* nas uči najvišim načelima moralnosti**

Rāmin rođendan proslavlja se da bi se podsjetilo ljude na ideale koje je On zastupao. Trebali bismo se zamisliti nad idealima koje su nam postavili Rāma, Lakšmana, Bharata i Śathrugna. Vaša je sreća što možete slušati svete priče o Rāmi i pjevati u Njegovu slavu. Bog sjajno blista u Univerzumu a isto tako i Univerzum sjajno blista u Bogu. Odnos između Boga i Univerzuma je blizak i oni su nerazdvojni. Univerzum je ispunjen živim bićima. Svako je biće utjelovljenje Rāme. Nemojte Rāmu ograničavati na određeno ime ili lik. Sva su bića Njegovi likovi. Rāma znači onaj koji oduševljava. On je prisutan u svima.

MAJKA SAI I JA

Fize Mohammed

Ljubav koja hoda na dvije noge... polako se kreće prema meni i tako tijekom posljednjih trideset godina. Što bi više bilo koji tražitelj mogao poželjeti u potrazi za božanskošću? Biti u fizičkoj prisutnosti Boga u vrijeme kada je On odlučio sići na zemlju vjerojatno je bila moja žarka molitva tijekom prošlih života. Kada se osvrnem na susrete i doživljaje s našom najmilijom Majkom Sai, teško mi je odlučiti gdje bih započeo. Kako uopće mogu početi i kako razumjeti i objasniti prekrasne zvukove koje taj voljeni Gospod nastavlja izvoditi na

strunama moga srca? Ponizno stavljam ovaj članak pred lotosna stopala voljene Majke Sai.

Rođen u muslimanskoj obitelji i odgojen u skladu s islamskom tradicijom i vodstvom, počeo sam istraživati i ispitivati značenje i svrhu života u dobi od 16 godina. Čitanjem djela mnogih velikih duhovnih učitelja, islamskih mistika, sufija i svetog Kurana, duhovna potraga se samo osnažila. Meditacijom i molitvom zatražio sam od svemogućeg Allaha da mi pokaže put i dovede do prosvjetljenja.

Potruga za istinom

Već je tada Majka Sai počela razvijati i mijenjati način mišljenja ovog mladića imenom Fize koji je osjećao 'glad za Bogom'. Ali, za Bogom kao čovjekom! To mi nikada nije palo na pamet. Ono za što sam molio svemogućeg Allaha bilo je prosvjetljenje i otkrivanje istine. U godinama koje su slijedile bilo je potrebno posvetiti pažnju prethodnom zanemarivanju vječne istine o bratstvu svih ljudi i očinstvu Boga. Milostivi Sai Allah počeo je polako otklanjati veo neznanja koji je tu istinu prekrivao.

Svami kaže: 'Postoji samo jedan Bog i On je sveprisutan.' Napokon se ta istina usadila u moju svijest, a sljedeći je zadatak bio primijeniti ju u životu. Razvio se osjećaj da je ispunjenje duše neminovno. Nakon opsežnog proučavanja i rasprave o Svamijevom učenju donesena je odluka da se posjeti Svami u Puttaparthiju. Javila se hitna potreba da se uvjerim u vjerodostojnost svega što sam pročitao i čuo o Saiju.

1981. godine prvi puta sam otišao do Svamijevog boravišta u društvu skupine duhovnih tražitelja. U Prasanthi Nilayam stigli smo na dan proslave Guru Purnime. Proslava se održavala u dvorani Poornachandra. To je bio naš prvi daršan. Tijekom sljedećih trideset dana promatrali smo Bhagavāna kako uzima pisma, materijalizira vibhuti, stvara raznovrsne predmete i stalno blagoslivlja i pruža vodstvo poklonicima. Sa svakim danom koji je prolazio moje su se sumnje raspršivale i zamijenio ih je nevjerojatan osjećaj radosti, čuđenja i blaženstva. Osjećao sam se kao da sam stigao kući. Mir i radost postali su pojava koja je stalno rasla. Doživio sam nevjerojatnu promjenu. Sai Allah me dotaknuo i preobrazio Svojom ljubavlju koja liječi.

Čemu strah kada je Sai ovdje?

Moj prvi intervju bio je u listopadu 1983. godine, neposredno nakon teške prometne nesreće do koje je došlo u Trinidadu, tijekom koje su neki od nas skoro izgubili život. Prva stvar koju mi je naš milostivi Gospod rekao tijekom toga razgovora bila je: 'Ja sam bio taj koji vas je spasio u toj nesreći.' Tijekom godina koje su slijedile i mnogih doživljaja bilo je moguće ustvrditi da se šalica stvarno prelila zahvaljujući Saijevoj milosti.

Jednom prilikom na Palika Bazaru u New Delhiju, kada smo se vraćali iz Puttaparthija i tijekom kupovine kojom sam bio zabavljen u društvu majke,

izgubio sam torbicu u kojoj se nalazila putovnica i novac. Potraga za izgubljenim stvarima pokazala se bezuspješnom. U očaju sam se primio za privjesak koji mi je Svami materijalizirao tijekom toga posjeta i počeo ustrajno izgovarati Njegovo ime. Nakon nekog vremena otvorio sam oči i ugledao dječaka od približno sedam godina, odjevenog u bijelu odjeću kako se kreće prema meni. Kada mi je prišao pružio je ruku i upitao pripada li ta torbica meni. Uzeo sam ju i provjerio, i u njoj se nalazilo sve, uključujući putovnicu i novac. Kada sam ponovno pogledao prema dječaku da bih mu zahvalio, više ga nije bilo. Ostao sam zbunjen, suze su mi navrle na oči, pao sam na koljena i zahvalio Majci Sai što nas toliko voli. Čemu strah kada je Sai ovdje?

Majka Sai je bila sidro u olujnim vremenima. Ona je obdarena ljubavlju tisuću majki i nikada nas ne će razočarati. Njegove su riječi istina. Često nam se čini da se On na nas ne osvrće ili da Mu je potrebno predugo vrijeme da bi nešto razriješio ili nam pomogao u poteškoći s kojom smo se suočili. Ponekad nam može dati odgovore koje ne možemo razumjeti. Ono što moramo učiniti je razviti potpunu vjeru u Svamija. Vjerujte u Njega i znajte da se sve događa u skladu s Njegovim božanskim planom. On nam je obećao da će nas štiti kao što očni kapak štiti oko.

Božansko vodstvo vezano uz vjenčanje i djecu

Tijekom našeg prvog razgovora Svami mi je govorio o vjenčanju. Rekao je: 'Neka roditelji odluče, a Ja ću blagosloviti.' To je bilo 1983. godine. Osam godina kasnije, uz blagoslov mojih roditelja, vjenčanje je održano 24. studenog 1991. godine. Svami me 16. prosinca 1991. godine obdario nečim što bi se moglo nazvati 'razgovor povodom vjenčanja'. Bog uvijek održi Svoje obećanje. Dok smo sjedili u unutrašnjoj sobi za intervju, Svami je položio ruke na naše vjenčane prstene i rekao: "Blagoslivljam, blagoslivljam, blagoslivljam." Gledajući me ravno u oči upitao je: 'Koliko djece želiš?' Iz mojih usta izletjelo je: 'Svami, ja prvo želim dječaka.' On je upitao: 'Zašto želiš dječaka? Djevojčice su bolje. Djevojčice bolje vode brigu o roditeljima, obzirnije su i brižnije.' Na te sam riječi progutao svoj ponos i rekao: 'Svami, neka bude Tvoja volja.' Dogodilo se da smo dobili dvije djevojčice. Svami mi je, uz osmijeh, rekao tijekom sljedećeg razgovora: 'Dao sam ti jako dobru djecu.' Danas moje djevojke imaju 17 i 18 godina i izuzetno su aktivne, predane i posvećene mladima u Sai organizaciji. U njihovim ih školama smatraju pravim uzorima što je nesumnjivo posljedica Svamijevog blagoslova i programa učenja u duhu ljudskih vrijednosti.

Majka Sai mi usađuje povjerenje

U početku sam osjećao velik strah pored govorenjem u javnosti. Patio sam od nevjerojatnog i velikog osjećaja straha. Uslijed tog straha govorenje pred skupinom ljudi za mene je bilo izuzetno teško. Nedostajali su mi samopouzdanje, vjera u samoga sebe i samopoštovanje. Sjećam se kada su me

prvi puta zamolili da održim predavanje o Saiju. Osjećao sam strah i napetost. Jako sam se znojio, kapljice znoja prekrile su cijelo moje tijelo. Nepodnošljivo me boljela glava i srce mi je snažno lupalo. Uputio sam molitvu Majci Sai za pomoć i vodstvo. U vezi s tim, Svami mi je suosjećajno, tijekom jednog razgovora rekao: 'Moraš vjerovati samome sebi.' Njegove su riječi bile poput gromobrana koji je uklonio strah i ispunio me samopouzdanjem. Bila je to Svamijeva milost da se moja čaša ispuni i prelije još jednim Njegovim majčinskim dodirom. Sjedeći u unutrašnjoj sobi za razgovore, Svami me je pogledao i rekao: 'Ti moraš govoriti o iskustvima sa Saijem i o moralnosti.' Odgovorio sam: 'Svami, ja ne koristim pisane materijale i moje su oči ponekad sklopljene.' Svami je pružio ruku i s ljubavlju me uštipnuo za obraz. Izvodeći velike kružne pokrete s obje ruke, duboko me je pogledao u oči i zapovjedio: 'Idi i govori. Ja ću biti u tebi.'

Nakon toga strah je počeo nestajati i zamijenila ga je sigurnost, pouzdanje i vjera u sebe, tako da sam govorio bez poteškoća. Do danas sam, uz Svamijevu milost, održao više od 2 000 predavanja o Saijevom učenju na području Kariba, u Indiji, u Ujedinjenom Kraljevstvu, Kanadi i Južnoj Americi. Uvijek kada me zamole da održim predavanje o Saiju, ja Mu uputim molitvu i On uvijek govori kroz mene, i na taj način pretvara me u Svoj moćni instrument koji širi Njegovu ljubav putem Njegovih riječi.

Istinsko Sebstvo – *ātman* je vječno

Bio sam jako vezan uz prelijepi lik voljenog Svamija. Taj voljeni Gospod koji me je držao za ruku i izvukao iz mračnog očaja, koji me je vodio i bezuvjetno volio, odlučio je napustiti Svoje fizičko tijelo 24. travnja 2011. godine. U Sijevoj prisutnosti osjećao sam se moćan i snažan i bio sam u stanju popeti se na bilo koju planinu i prevladati svaku prepreku. On je bio udaljen samo nekoliko sati leta zrakoplovom i bilo je lako doći do Njega. Let od Trinidada do Puttaparthija s radošću je savladan trideset puta da bi se svjedočilo Njegovim božanskim moćima – mahimā.

Razmišljao sam i pokušao shvatiti zašto je naš Gospod odlučio ukloniti Svoj lik sa Zemlje. Mi se sada moramo nositi s ovim velikim gubitkom. Kada sam tu vijest prenio svojoj supruzi i ona je ostala zapanjena. Svi smo se uputili u prostoriju za molitve. Tišina je obuzela naše biće. Nikakve riječi nisu bile potrebne. Jesmo li razumjeli Njegovu božansku igru? Možemo li stvarno reći da će nam sve čemu nas je On učio pružiti utjehu u svakom trenutku? Potpuni smisao onoga što se dogodilo za mene je postala stvarnost tek nekoliko tjedana kasnije. Počeo sam razumijevati što mi je Svami govorio o tome da ne postoji rođenje niti smrt. Istinsko Sebstvo – *ātman* vječno je i ne umire. Tijelo je ono koje se rađa i zato mora otići iz ovog fizičkog svijeta. Svami je odabrao pojaviti se u fizičkom obliku da bi nam podario blaženstvo Svojega daršana i Svojom

božanskom ljubavlju doveo do preobrazbe u nama. Čovječanstvo je doživjelo promjenu zauvijek. Kakva bi sada trebala biti naša zahvalnost prema Njemu?

Naša dužnost

Često sam se pitao gdje bih bio da nije bilo milosti, zaštite i vodstva Majke Sai. Tijekom jednog razgovora upitao sam Svamija: 'Kakvim bih se služenjem trebao baviti?' Odvratio je: 'Poučavaj djecu, pomaži starijim osobama i posjećuj bolnice.' Tijekom jednog drugog razgovora, kada sam bio mlađi, rekao mi je: 'Ti imaš puno prijatelja. Neka Bog bude tvoj jedini prijatelj. Majka će te napustiti, prijatelji će te napustiti, ali Sai te nikada ne će napustiti.' Bio sam učitelj programa učenja u duhu ljudskih vrijednosti posljednjih trideset godina.

Dijeljenje i širenje te božanske ljubavi mnogim načinima koje je omogućila Sai organizacija, sa Svamijem kao našim božanskim vozačem kola, sada je naša dužnost. 'Služenje čovjeku je služenje Bogu,' trebalo bi postati naša stvarnost. 'Ruke koje pomažu svetije su od usana koje mole,' trebalo bi ponovno dokazati. Gdje to sve počinje? U skladu sa Svamijevim uputama druženjem u okviru naše obitelji. To je presudno mjesto na kojem će se usaditi ljudske vrijednosti u živote naše djece da bi postali uzorni građani i poslanici Njegove božanske ljubavi.

Budućnost svijeta leži u rukama roditelja i učitelja. Da bismo stvorili mir u svijetu, najprije moramo razviti mir u sebi. Moramo postati činiteljima promjene, odražavajući Saijeve vrijednosti. Od svega što možemo ostvariti u svijetu, karakter je najvažniji. Ako ste karakterni osoba, sve ostalo bit će vam pridodano. Kao što je Mahatma Gandhi rekao: 'Budite primjer kakav biste željeli da drugi budu.' Što je to što Svami stvarno želi od nas? 'Budite poput zvijezde na nebu koja širi ljubav i svjetlost. To je ono što možete učiniti za Svamija.'

Dok obilježavamo i prisjećamo se dana kada je Bhagavān napustio fizičko tijelo - mahāsamādhi, podsjetimo se da je naša misija započela. Kao što je Svami rekao: 'Ja ću vas štiti kao što očni kapak štiti oko.' 'Obavljajte Moj posao, Moji voljeni poklonici. Vaš će dah prenositi miris rajskog cvijeća, vaši će primjeri biti anđeoski, vaša će radost biti Moja radost.' Neka vas Gospod Sai vodi na svakom koraku! Neka nas Saijeva moć uvijek štiti! Neka nas Saijeva ljubav uvijek ispunjava i neka nas voljeni Gospod Sai uvijek nosi na dlanu Svoje ruke! Sai organizacija sa Svamijem, kao našim božanskim vozačem kola, sada je naša dužnost. 'Služenje čovjeku je služenje Bogu,' trebalo bi postati naša stvarnost. 'Ruke koje pomažu svetije su od usana koje mole,' trebalo bi ponovno dokazati. Gdje sve to počinje? Kao što Svami kaže, u našoj obitelji. To je ključno mjesto za usađivanje ljudskih vrijednosti u živote naše djece da bi postali uzorni građani i poslanici Njegovog božanskog učenja.

SVEMOGUĆI SPASITELJ
General major S. P. Mahadevan

24. travnja 2011. godine naš voljeni i poštovani Bhagavān Sri Sathya Sai Baba odlučio je napustiti Svoje fizičko tijelo. Razlog zašto nas je tako brzo napustio poznat je samo Njemu, iako su milijuni poklonika širom svijeta, među kojima su bili i stari poklonici poput mene, izražavali nadu i upućivali molitve kako bi On ostao na ovom svijetu još nekoliko godina, kako bi nam pružao Svoj daršan i blagoslove. No, On je odlučio da to ne bude tako.

Sveznajući Gospod Sai

24. travanj značajan je dan, a za mene je i datum koji ne zaboravljam jer me je 24. travnja 1986. godine naš milostivi, velikodušni Sai Bhagavān blagoga srca spasio od srčanog udara, infarkta miokarda, koji me "pokosio" u Hyderabadu, nakon što sam sudjelovao u radu Konferencije predsjednika odbora za služenje, kojoj je predsjedavala tadašnja premijerka Indije, gospođa Indira Gandhi. Tijekom travnja, Hyderabad je grad u kojem može biti vruće i visoka vlaga ili suho i puno prašine. Možda je uzrok bila velika vrućina u Hyderabadu ili je razlog bila zagrijana rasprava tijekom Konferencije, no onesvijestio sam se i doživio srčani udar u 14.10 sati. Moja supruga, koja je sjedila pored mene, zaplakala je i počela se moliti ispred fotografije Sai Bhagavāna. Osvijestio sam se nakon nekoliko minuta zahvaljujući milosti svemogućeg Gospoda Saija.

Točno u 14.10 sati toga 24. travnja 1986. godine sveznajući i svemogućći Gospod Sai rekao je gospodinu Kutumba Raou, koji je tada obavljao dužnost tajnika Sri Sathya Sai središnje zaklade i Svamiju Karunyanandi, koji su se nalazili s Njim u Njegovoj sobi na katu Prasanthi mandira: 'General Mahadevan je upravo doživio srčani udar u Hyderabadu i ja sam ga spasio.' Rekavši to, Bhagavān je zamahnuo Svojom božanskom rukom i materijalizirao vibhuti kao prasadam, stavio ga u omotnicu i poslao mi ga u vojnu bolnicu u Secunderabadu gdje sam bio primljen nakon srčanog udara. Isto tako poslao je i prekrasno pismo, napisano Njegovim jako dobrim engleskim jezikom, preko upravitelja Zaklade za državu Andhra Pradesh, Sri Sathya Murthyja, zajedno s košaricom voćnih plodova citrusa, za koje se smatra da su dobri za srčane bolesnike, a tijekom ljeta nije ih bilo moguće nabaviti u Secunderabadu. U tom je pismu Bhagavān napisao: 'Dragi moj sine, upućujem blagoslove tebi i tvojoj supruzi. Čemu strah kada sam ja ovdje? Ja sam u tebi, s tobom, iznad tebe, ispod tebe i oko tebe. Uskoro ću ti dati daršan. S ljubavlju.' Niti tijekom 32 kilometra duge vožnje u otvorenim ambulantskim kolima, niti kada sam bio smješten na Odjelu za intenzivnu njegu u Vojnoj bolnici nisam osjećao strah od smrti, zato jer sam imao potpunu vjeru u svemogućeg Bhagavāna Babu i Njegovu sposobnost da me spasi. Tijekom 21 dana koje sam proveo na Odjelu za intenzivnu njegu u Vojnoj bolnici, niti jednom nisam osjetio miris sredstva za dezinfekciju, već samo miris Saijevog vibhutija. Za vrijeme ta tri tjedna provedena na Odjelu za intenzivnu njegu, milostivi Bhagavān pojavljivao mi se u snovima i uvjeravao me kako mi ne će dopustiti da umrem.

Bhagavānov iznenadni posjet

Iz Vojne bolnice bio sam otpušten nakon 22 dana i uputio sam se u Madras (Chennai). Kada sam stigao u Chennai saznao sam daje Bhagavān otišao u Kodaikanal. Istog trenutka poželio sam otići u Kodaikanal da bih Bhagavānu bio od pomoći. Moja mi je žena preporučila da se savjetujem s mojim kardiologom, vezano uz odlazak u Kodaikanal. Moj kardiolog, dr. Lakshmikanthan, dao je napraviti moj elektrokardiogram i ehokardiogram nakon čega je pokretima glave ukazao na negativan odgovor i rekao: 'Žao mi je gospodine, ne možete ići u Kodaikanal u kojem je hladno i koji je na velikoj nadmorskoj visini. Ako vam se tamo nešto dogodi, ja za to ne preuzimam odgovornost.' Osjećao sam se loše i bio sam tužan jer ne mogu otići vidjeti Bhagavāna

Naš sveznajući Bog Sai je rekao: 'Učiniš li jedan korak prema meni, ja ću napraviti deset koraka prema tebi.' Kako bi dokazao da je to što je rekao istina, Bhagavān je jednoga dana došao čak do Chennaija bez prethodne najave da bi blagoslovio svojeg poniznog vojnika - poklonika. Tog sam jutra još bio u pidžami i čitao jutarnje novine, a moja je supruga razgovarala sa susjedom o problemima s poslugom, kad se crveni Bhagavānov Mercedes Benz približio i zaustavio ispred naših vrata. Moja je supruga povikala: 'Svami je došao.' Naša su vrata bila zaključana. Odložio sam novine i potražio ključ od vrata. Dok sam se spuštao stubama da bih otvorio vrata, Bhagavān je povikao: 'Nemoj silaziti stubama. Ti si srčani bolesnik. Baci ključ. Ja ću otvoriti vrata i ući.' Dobacio sam ključ svojoj supruzi koja je otvorila vrata i Bhagavān je ušao. Čim je Bhagavān stupio u našu kuću, uvijek milostivi Bog Sai položio je Svoju božansku ruku na moja prsa i rekao: 'Došao sam čak u Chennai da bih spriječio da doživiš drugi srčani udar.' Zadržavši se gotovo sat vremena u našem skromnom domu, blagoslovio je mene, moju suprugu i djecu, milostivi Sai Bhagavān me zamolio da uđem u Njegov automobil i poveo me sa sobom u Sundaram Sai Mandir. Tamo mi je odredio da sjedim na mjestu pored Njega i objavio svim poklonicima koji su se tamo okupili: 'Došao sam blagosloviti generala Mahadevana. Vaša je sreća što ste dobili priliku za ovaj posebni daršan.' Odmah nakon toga je otišao. To je Gospod Sai koji voli sve i koji će se uputiti tamo gdje je potrebno da bi blagoslovio i zaštitio svoje poklonike.

Bhagavān kao ljubavlju ispunjen otac, majka, učitelj i Bog

Milostivi i ljubavlju ispunjen Bog Sai meni je bio majka, otac, učitelj i Bog. Sveznajući Bog Sai znao je da Ga ja štujem kao Sai majku. U mnogim prilikama mi je rekao da nas naša Sai majka nikada neće razočarati ako vjerujemo u nju, zato što je Sai majka u nama, s nama, iznad nas, ispod nas i posvuda oko nas. Kao izraz beskrajne ljubavi, milosti i dobrote, Bhagavān je posjetio moj ured i dom šesnaest puta te blagoslovio moju obitelj, rođake i prijatelje. On je također održao obred dobrodošlice prigodom useljenja u novi

dom u našoj novoj kući u Bengaluru, 18. lipnja 1980. godine, gdje nas je posjetio četiri puta. Tijekom posjeta u našoj kući u Bengaluru 2005. godine, Bhagavān je rekao da će ponovno doći. Možda će doći sada, jednoga dana, u svojem kozmičkom obliku.

Bhagavān je prema meni bio pun ljubavi i suosjećajan otac. Tijekom jednog od mnogih razgovora koje sam imao sreću voditi s Njim, Bhagavān je primijetio da se toga jutra nisam dobro obrijao svojim priborom za brijanje. Uputio se u Svoju kupaonicu i donio svoj vlastiti pribor za brijanje te mi ga dao da bih ga od danas pa nadalje mogao koristiti za brijanje. Često mi je Bhagavān pružao priliku da s Njim dijelim doručak, ručak ili večeru u Prasanthi Nilayamu, Brindavanu, Ootyju, Kodaikanalu, Chennaiju, Hyderabadu i Mumbaiju. Poklonio mi je mnoge darove uključujući četiri ručna sata, šest prstena i tri privjeska s Njegovim likom.

Kao duhovni učitelj Bhagavān mi je dao mnoga praktična i pragmatična učenja o mojem osobnom životu i o poslu. Bhagavān je primijetio da imam naviku biti nagao. Savjetovao mi je da izbjegavam 'žurbu, brigu i ljutu hranu'. Slijedeći Bhagavānov božanski savjet tijekom života još sam uvijek snažan i vitalan u zreloj dobi od 86 godina. Bhagavān me je savjetovao da slijedim 4F – follow the Master, face the devil, fight to the end, finish the game – slijedi učitelja, suoči se sa zlom, bori se do kraja i dovrši igru. Nastojao sam slijediti taj Njegov savjet u najvećoj mogućoj mjeri, kako u mojem vojnom pozivu, tako i u osobnom životu. Bhagavānov savjet 'Pomozi uvijek, ne povrijedi nikad' i 'Voli sve, služi svima' primjenjivao sam dok sam bio predsjednik Odbora za javne službe u državi Tamil Nadu, kada sam rješavao disciplinske sporove ili kada sam odabirao muškarce i žene za posao u državnoj službi. Bhagavānov savjet 'Misli dobro, govori dobro i čini dobro – to je put do Boga' slijedio sam kao predsjednik Sai seva organizacije države Tamil Nadu tijekom 15 godina i kao Središnji koordinator u Sai organizaciji za Južne države. Bhagavān mi je savjetovao da neprestano prizivam Božje ime - *nāmasmarana*, tako da ujutro izgovaram *Gāyatrī* mantru, a tijekom dana i navečer *Sai Gāyatrī*.

Čvrsto sam vjerovao i još uvijek vjerujem da je naš voljeni Bhagavān utjelovljenje svemogućeg Boga i potpuno utjelovljenje božanske svijesti - *pūrṇa avatār*. Uvijek iznova Bhagavān mi je dokazivao da je sveprisutan, sveznajući i svemogućí Bog. Svemogućí Bog spašavao me je od opasnosti, poteškoća, bolesti i bliskih susreta sa smrću. Spasio me je pred mecima pakistanskih vojnika tijekom rata u Kašmiru i Bangladešu, od kineskog razarajućeg bombardiranja 1963. godine i paljbe plaćeničkih snaga tijekom 1962. godine, kada sam bio u sastavu vojnih snaga za nadzor mira pod okriljem Ujedinjenih naroda u Kongu, u Africi. On me je isto tako na čudesan način spasio tijekom pada helikoptera, automobilskih nesreća i snježnih lavina, kada sam bio glavni zapovjednik i vodio planinarski odred u snijegom prekrivenim područjima

Ladakha u Kašmiru na indijsko-tibetanskoj granici. Možda se pitate zašto je naš voljeni Bhagavān bio tako dobar, milostiv, velikodušan i pun ljubavi prema običnom vojniku - pokloniku kao što sam ja. Možda zato što sam stavio svoj um, srce, tijelo i dušu pred Njegova božanska stopala, jer je On jedino utočište onima koji Mu se predaju.

PLJUSAK SVAMIJEVIH LIJEPIH IZNENAĐENJA

B. V. Ramana Rao

Moj prvi posjet Prasanthi Nilayamu 1966. godine bio je važan i nezaboravan. Kako nisam bio osoba duhovnog određenja, nisam mogao ustvrditi da je taj posjet pridonio bilo kakvom mojem duhovnom usmjerenju. Ipak, tijekom sljedećih pet mjeseci bio sam potaknut da tamo odem tri puta. Postupno sam spoznao da je to bilo zahvaljujući Bhagavānovoj božanskoj magnetskoj privlačnosti i neusporedivoj platonskoj ljubavi. Svaki puta kada bih došao, vidjevši me, On bi rekao: 'Hej, Rowdy! Kada si stigao?' Ugodno iskustvo koje sam dobivao kao nagradu privezalo me uz Njegova lotosna stopala.

Svamijev iznenadni posjet mojemu domu

1968. godine, kada je Baba posjetio Hyderabad, zadržao se tamo tjedan dana. Dva dana prije povratka u Puttaparthi dovršen je popis od osam obitelji čije će domove Baba posjetiti. Ja sam tada bio s Njim. On je rekao Prasadaraou: 'Ti ćeš u tajnosti i svakoga od njih pojedinačno obavijestiti da će Svami posjetiti njihov dom tijekom sutrašnjeg dana. Nemoj im reći u koje vrijeme će to biti. Reci im da će ih Svami posjetiti da bi posvetio njihov dom i blagoslovio članove njihovih obitelji. Neka o tome ne govore rodbini i prijateljima. To je u njihovom interesu. Što više ljudi obavijeste o posjetu, to će biti veći broj onih koji će ih kriviti zato što nisu i njih obavijestili.' Svami je učinio izuzetak u slučaju dr. Pishvekar iz države Maharashtra koji je radio kao znanstvenik na istraživanju u multinacionalnoj kompaniji. On i njegova supruga bili su gorljivi poklonici Shirdi Sai Babe. Svami ga je pozvao i rekao: 'Znam da ćeš imati posla poslije podne u tvornici gdje radiš. Posjetit ću te u tvom domu u 10.30 sati.' 'To je jako ljubazno od Tebe, Svami. To će mi vrijeme jako odgovarati,' rekao je Pishvekar dodirujući Njegova stopala.

Toga poslijepodneva Pishvekar i njegova supruga susreli su se sa mnom i mojom suprugom i dodijavali molbama da nas oboje dođemo sutra u njihov dom u 8.30 sati da bismo ih savjetovali o tome kako ukrasiti dom, kako dočekati Svamija, kako Ga okriti vijencem, koju posebnu hranu pripremiti, kako izvesti *ārati* i tome slično. Obzirom da smo bili bliski prijatelji, pristali smo zadržati se u njihovom domu do 10.20 sati i nakon toga otići, jer bi se našli u neugodnoj prilici kada bi bili tamo u vrijeme Svamijevog posjeta. U skladu s tim, bili smo spremni napustiti dom u 10.20 sati kada je zazvonio telefon i netko je upitao

Pishvekaru jesam li ja tamo. Nakon što je on to potvrdio, dr. Pishvekar mi je predao slušalicu. Poziv je bio od mog dobroteljnog predsjednika Prasadaraoa. Rekao mi je prijekorno: 'Gdje si cijelo jutro, ti ludo jedna. Požuri svojoj kući. Svami dolazi k tebi u 11 sati. Požuri.'

Zatečeni iznenadnom Svamijevom porukom uputili smo se kući vozeći se na mojem skuteru. Prometna je gužva bila na vrhuncu, raskrižja su bila zakrčena, a uz to se slijevala nezaustavljiva rijeka besmislenih pitanja moje supruge koja je gnjavila i dosađivala sa stražnjeg sjedala o tome zašto nisam i ja, kao i svi ostali poklonici, molio Svamija da posjeti naš dom u određeno vrijeme. Uz vratolomnu brzinu mogao sam stići do naše kuće prije 11 sati, na vrijeme da bih otvorio vrata i primio Svamija, koji je u tom trenutku izišao iz automobila. Nas troje gotovo smo istovremeno ušli u kuću. Međutim, Svami nas je preduhitrio nakon što smo ušli u kuću i žustro je hodao razgledavajući naš dvosobni stan. U blagovaonici se nalazila mala niša, prikladno uređena, gdje je moja supruga obavljala bogoštovni obred – pūjā. Svami je povukao stolac i sjeo ispred niše, a nama je rekao da sjednemo pored Njegovih stopala. Bez pogovora smo poslušali, ali nismo imali ništa za ponuditi našem božanskom gostu.

Pokušao sam se ispričati: 'Svami! Nisam se usudio pozvati Te u ovaj moj skromni dom.' Svami je odvratio: 'Za mene je on dovoljno velik. Ja nisam Sai Geeta. Već sam posjetio i manje domove. Kada bi pozvao sve svoje prijatelje i rođake, onda bio on bio premalen. To je razlog zašto ti nisam rekao unaprijed.' Moja je supruga bila spremna ustati govoreći da će donijeti nešto za jelo iz kuhinje. Svami je odvratio: 'Dovoljno sam jeo od onoga što ste pripremili u Pishvekarovom domu.' Obavijestio sam Svamija da mi je Vlada dodijelila taj stan i da za njega plaćam najamninu. Uskoro ću učiniti neke preinake i proširiti ga da bi bilo više prostora. Ustajući, Svami je rekao: 'Onda ću doći i unaprijed se najaviti.' Nakon toga smo imali priliku za *padanamaskar*, a Svami je zamolio suprugu da donese čašu vode. Ona je donijela srebrnu čašu punu vode. Svami je uronio prste u vodu i rekao: 'Podijelite ovu vodu, koristeći žlicu, svim svojim prijateljima i rođacima.' Nakon što je prihvatio jednostavan i tih *ārati*, uputio se prema automobilu i odvezao dalje.

Noć puna događanja tijekom proslave *Śivarātrija* 1969. godine

1969. godine otišao sam u Parthi zajedno sa suprugom da bi se pridružili proslavi *Śivarātrija*. Tijekom bhajana, nakon Svamijevih uzastopnih napada štucanja i bočice pune tople vode, što je za poklonike bio mukotrpan prizor, iz Svamijevih se usta pojavio kristalni lingam, uz gromoglasan pljesak prisutnih poklonika. S postolja na *Santhi Vediki* koja se tada nalazila ispred mandira, On ga je pokazao svima, držeći ga između palca i kažiprsta. Bio je dugačak oko osam centimetara i širok oko četiri centimetra, te ovalnog oblika.

Nakon toga sjeo je na stolac, lakat je ispružio na stolu dok je bradu držao dlanom desne ruke. Pjevanje bhajana bilo je u punom zamahu. Čekali smo da se

Svami vrati u svoju rezidenciju u mandiru. On je nastavio i dalje sjediti u istom položaju i zapao je u nešto što je protumačeno kao trans, ostavljajući tijelo hladnim, nepokretnim, bez pulsa i daha. Prošlo je 15 minuta u panici, dok nisu pronašli profesora Kasturija, gospodina Raju Reddyja i doktora Seetharamaiaha, a neke su žene počele glasno plakati. Profesor Kasturi je zamolio okupljene da nastave s pjevanjem bhajana. Nakon 45 minuta nečega što bi bilo bolje nazvati glasnom bukom nego bhajanima, On se vratio i postao svjestan, ustao je i korakom se uputio do Svoje rezidencije praćen gromoglasnim pljeskom.

Moja velika neprilika i božanska milost

U to vrijeme u ašramu nije bilo ni soba niti kupaonica. Postojalo je četiri ili pet baraka izrađenih od trstike izvan ašrama, u kojima su uz pomoć listova kokosa bile napravljene pregrade, a na ulazu je bila obješena tkanina. Služile su kao kupaonice. Za četvrtinu rupije bilo je moguće dobiti kantu s vodom. Postojali su perači koji su čekali da bi sakupili zaprljanu odjeću koju bi vratili sljedećeg dana, nakon što bi ju oprali i izgllačali.

Poslije noći ispunjene događanjima, sljedećeg sam se jutra uputio do barake u kojoj sam se obično kupao, svukao sam zaprljanu odjeću, predao ju peraču i okupao se. Odjenuo sam čistu odjeću i, dok sam u žurbi izlazio, poskliznuo sam se i pao na mokru zemlju zaprljavši stražnji dio košulje i hlača. Vratio sam se natrag do barake i potražio perača da bih od njega uzeo odjeću koju sam mu predao, jer nisam mogao ući u ašram u zaprljanoj odjeći. Rekli su mi da je perač već otišao da bi oprao rublje koje je sakupio. Ostao sam smeten i nisam imao drugog izbora nego zamotati ručnik oko pasa i trčecim korakom uputiti se u ašram. Nevolja me nastavila pratiti i dalje jer je moja supruga zaključala zajednički kovčeg i otišla na žensku stranu. Svami je započeo držati govor. Sjedio sam skrivajući se iza grma.

Iza govora slijedili su bhajani i arati i sve je trajalo duže od sat vremena. Željno sam čekao svoju suprugu da se vrati. To je trajalo više od petnaest minuta. No, od nje nije bilo ni traga. Očito je otišla na miru doručkovati. Upravo u tom trenutku spazio me student Veda Pathasala i rekao mi neka se uputim u Svamijevu sobu, jer me On želi vidjeti. Proklinjući moju suprugu i njezin doručak, grozničavo sam počeo tražiti nekoga koga poznajem da mi posudi odjeću. Odjednom, moje su oči spazile košulju koja je izvirivala iz putne torbe mojeg prijatelja Lakshmana Raoa, predsjednika našeg samithija. Kada sam ju izvukao s njom se izvukla i pidžama. U tom je trenutku supruga Lakshmana Raoa uvidjela neugodan položaj u kojem sam se našao. Njezin je suprug otišao u kantu. U međuvremenu je došao drugi student sa Svamijevom porukom da odmah dođem. Usprkos njezinom negodovanju jer se radilo o prljavoj odjeći, odjenuo sam tu preveliku odjeću i otrčao u Svamijevu sobu, zaboravljajući se počesljati.

Kada sam ušao u sobu za razgovore, na svoje zaprepaštenje uočio sam da se tamo nalazi osam važnih osoba koje sam poznavao i kojima je Svami

pokazivao posvećeni lingam od prošle noći. Bio je položen na bijelom rupčiću na srebrnom tanjuru. Oni su dodirivali srebrni tanjur i iskazivali svoje divljenje. Okrenuvši se prema meni, On je uzviknuo: 'Dakle, Ramana! Pogledaj ove ljude. Kako su lijepo odjeveni! Što se dogodilo s tobom? Čemu ta razbarušena kosa i neuredna odjeća! Izgledaš kao cirkuski klaun!'

Kako je to bila preduga priča da bih ju ispriповjedio, pokunjeno sam stajao u tišini. Svami je nastavio s napadom: 'Iš! Iš! Iš! Idi i stani u kut. Želio sam ti pokazati sveti lingam od prošle noći. Zato sam te pozvao.' Mogao sam vidjeti sve koji su se tamo nalazili kako me promatraju s prezirom. Nakon nekog vremena On se malo smekšao i upitao: 'Želiš li ga vidjeti?' 'Ne, Svami,' rekao sam Mu istinu. Tada je Svami ispružio svoju ruku prema meni i rekao: 'Sirotu momče! Nakon što sam te pozvao, ne želim te razočarati.' Kada nisam prišao bliže, Svami je zamotao lingam u rupčić i tanjur položio sa strane, došao do mene i stavio ga u džep moje košulje. Zaprepašten sam uzviknuo: 'Svami! Ja ga ne želim, ja ne znam kako ga štovati.' On mi je prišao, položio Svoju ruku na moje rame i rekao: 'Smiri se. Lingam je ono što je dobro – śivam. Ono što je dobro – śivam je ono što donosi sreću - mangala, povoljan i dobar znak. Nije potrebno provoditi bilo kakav bogoštovni obred – pūjā. Svakog jutra dobro ga okupaj sa dvije žlice vode i popij ju. To će ti donijeti dug život, dobro zdravlje i napredak.'

Pao sam na koljena, dotaknuo Njegova stopala i promrmljao: 'Svami! Idem se presvući.' Svami, uz nestašni osmeh i blagoslov Svojom rukom položenom na moju glavu, rekao je: 'Idi.' Dok sam otvarao vrata, čuo sam Svamija kako je govorio: 'Jadni čovjek! Pao je.' Izišao sam van, duboko odahnuo i ponovno rekonstruirao način kako je On dramatizirao događaj Svojim prirodnim smislom za humor i neizmjernom ljubavi. Nakon što sam se presvukao u svoju odjeću, sakrio sam lingam ispod odjeće u mojem kovčegu. Nisam o njemu govorio svojoj supruzi jer bi se ona zbog tog uzбудila i napravila scenu.

Velika svečanost trostrukog obrednog kupanja – *trilingabhiṣeka*

U listopadu 1971. godine Svami je došao u Hyderabad i postavio kamen temeljac za Sivam, 25. listopada. Toga dana, na tom mjestu, na Bhagavānov prijedlog i uz Njegov blagoslov, te u Njegovoj božanskoj prisutnosti održana je jedinstvena svečanost nazvana '*trilingabhiṣeka*'. Trojica nas iz Hyderabad, odnosno Desikachari, Prasadarao i ja dobili smo lingame koje je On materijalizirao 1968., 1970. i 1969. godine. On nam je dao uputu da donesemo lingame iz svojih domova, stavimo ih na srebrne tanjure i izvedemo bogoštovni obred – *pūjā* u Njegovoj prisutnosti. Ta je svečanost bila veličanstveni čin kojega je On osmislio, tijekom kojega je nevjerojatan broj od 5000 ljudi bio istovremeno nahranjen. Tom je prilikom Svami milostivo svakome od nas poklonio srebrne tanjure i srebrne predmete za obavljanje svakodnevnog

molitvenog obreda – *pūjā*. Moji su roditelji isto bili tamo, stigavši iz Kodaikanala na Njegov poziv.

Još jedan Svamijev posjet mojemu domu

Jedan dan prije no što je Bhagavān trebao krenuti za Parthi, dr. Bhagavantam Ga je pozvao u svoj dom na ručak. Bio je to veličanstveni ručak od dvanaest jela. U 14 sati nakon ručka, neposredno prije no što je ušao u automobil, Svami me je pozvao i sa Svojom rukom na mojem ramenu šapnuo mi na uho: 'Ja dolazim u tvoju kuću na večeru u 20 sati. Obzirom da su tvoji roditelji ovdje i oni će sudjelovati u tom blaženstvu – *ānanda*. To je najavljeni dolazak koji sam ti obećao. Neka to bude jednostavno i ograničeno na članove tvoje obitelji.'

Pljusak Njegove dobrote bio je tako nenadan da sam promućao: 'Jako ljubazno od Tebe, Svami. Ja ću sve pripremiti. Molim za dozvolu da pozovem osam studenata, uključujući i moja dva sina koji su u Tvojim pratnji i neke važne ljude iz naše Organizacije.' Sveznajući Svami je rekao: 'Sve priredi na terasi. Na nju će stati oko 50 ljudi. To će biti večera na mjesecini.' Ja sam dodirnuo Njegova stopala, a On me blagoslovio položivši svoju ruku na moju glavu.

Uz pomoć moje braće i braće iz *Seva Dala* terasa je bila dobro osvijetljena i ukrašena. Svami je stigao točno u 20 sati i zamolio sve pozvane da se upute na terasu i sjednu, dok se On uputio u sobu u prizemlju gdje je sjedilo oko 20 članova naše obitelji, koji su Ga strpljivo i u miru čekali. Rekao im je da će doći ponovno poslije večere. Zahvaljujući Babinoj beskrajnoj milosti bila je to jednostavna i ugodna večera na mjesecini, a sve što je bilo posluženo bilo je pripremljeno kod kuće. Moja majka i supruga posluživale su Svamija. 48 ljudi, većinom iz naše Organizacije, sjedilo je na terasi. Svami je bio jako dobro raspoložen i šalio se s njima. U 20.30 sati zamolio je mojega oca, majku i suprugu da se upute dolje i čekaju. Svami je ostao sjediti na terasi do 21.05 sati. Nakon toga je izrekao lijepu i nezaboravnu rečenicu: 'Znam da su se vaše ruke osušile dok ste sjedili ne opravši ih. Nakon što ja odem dolje, svi ćete vi isto tako otići dolje, oprati svoje ruke, odmah otići i sjesti u svoja vozila. U prizemlju nema mjesta gdje biste čekali. To je razlog zašto sam proveo sat vremena sa svima vama ovdje.'

Svami je bio ljubazan zadržati se još 20 minuta s članovima naše obitelji te je dopustio *padanamaskar* i blagoslovio ih prije nego što se uputio prema automobilu.

SJAJ BOŽANSKE SLAVE

Alpinistička sjekirica za led koju je Baba blagoslovio spasila mi je život

Dio iz knjige "Sri Sathya Sai Baba – A Life" autora Billa Aitkena, koji je naveden u 5. svesku knjige "Istina, dobrota, ljepota" autora B.N.Narasimhe Murthyja

U to sam se vrijeme pripremao otići na hodočašće u svetište Nanda Devi što je jedna od najzahtjevnijih ruta na Himalayi. Kada sam otišao vidjeti Babu, sa sobom sam ponio i opremu za penjanje na velike visine, uključujući užad, spone i moju alpinističku sjekiricu za led kojoj sam vjerovao, i koja je neophodni alat za svladavanje strmih ledenjaka na visokim planinama.

Baba se milostivo raspitivao o tome kako sam, dok sam Ga ja molio da blagoslovi moju pustolovinu. Moja domaćica mi je savjetovala da Mu dam sjekiricu za led na blagoslov. On se nasmijao, uzeo ju i počeo postavljati neka pitanja o sastavu čelika od kojeg se izrađuje. Njegovi studenti koji su se tamo zatekli znali su o tome više od mene. Odjednom je stvorio vibhuti iz ničega, bez kružnih pokreta dlanom koje sam običavao vidjeti u javnosti, i počeo ga trljati snažno sa šiljate strane sjekirice. Tada je kao zaključak rekao: 'Uspjet ćeš' i vratio mi sjekiricu.

Mjesec dana kasnije, 26. srpnja, dok sam se penjao prema svetištu, šiljak sjekirice spasio mi je život. U pokušaju da prijeđem preko složenih i vlažnih kamenih ploča iznad gudura Rishi Gange u Rhamaniju, pomagala su mi dva odlična nosača iz Garhwalija. Oni su bili tako vješti i odvažni da su odbijali koristiti bilo kakvo uže i bosim su nogama prelazili vlažne kamene ploče koje su se spuštale uz rubove gudure. Oni bi išli naprijed i učvrstili uže, a zatim bi sjedili na boku i čekali me sa svom mojom opremom za penjanje da se uspnem.

Počeli smo se uspinjati uskim zemljanim jarkom koji je dijelom bio klizak i opasan. Nigdje nije bilo nikakvog sigurnog uporišta za noge, tako da smo ih morali stvarati dok smo prolazili. Pogledao sam unatrag u provaliju koja se spuštala tisuću metara dolje u ogromnu guduru koja je nastala prolaskom rijeke.

Napravio sam uporište za prste u vlažnoj zemlji i, pruživši ruku, zabio sam šiljak sjekirice u zemlju iznad. Na moju nesreću, iz uporišta od petnaest centimetara odronio se kamen i nakon toga bilo je samo osam centimetara dubine, što nije bilo dovoljno da zadrži bilo koju težinu. U istom trenutku zemlja se pod mojim nožnim prstima odronila i osjetio sam kako polako klizim zajedno sa zemljom, sve dok nisam visio nad guduricom držeći se samo šiljkom sjekirice. U jednom sam se trenutku borio sa strahom, jer je cijela moja težina bila na sjekirici, a moje misli bile su pune zgražanja nad samim sobom, ne zbog nesposobnosti nego zbog straha da ću se survati tisuću metara u dubinu, u sigurnu smrt.

Nekako se tih osam centimetara čelika nije proklizalo kroz mekanu zemlju, već me je zadržalo dovoljno dugo da se nosači spuste dolje i uhvate me. Nakon još nekoliko izmicanja bili smo uspješni i stigli smo na naše odredište – svetište *Nanda Devi*, na sveti dan *Gurupurnime*. Bilo je još nekih opasnih i uzbudljivih događanja na našem povratku, no zahvaljujući Babinoj milosti, sretno smo ih prebrodili i ja sam danas živ kako bih vam mogao ispričati ovu priču.

KRALJEVSKI PUT DO BOGA

Leonardo Gutter

Postanimo svi lučonoše Njegove besmrtno ljubavi. Tada će svatko od nas učiniti svoj dio zadatka kako bismo ostvarili Njegovu želju da svi svjetovi postoje u miru i sreći – samastā lokah sukhino bhavantu. Postanimo svi najboljim izrazom Njegove poruke! Postanimo svi čisti provodnici Njegove beskrajne i božanske ljubavi!

Na mojem prvom putovanju u Indiju, da bih imao daršan našeg voljenog Bhagavāna, bio sam u Madrasu koji se danas zove Chennai. Želio sam Ga upoznati. Uvijek sam razmišljao o tome da, ako bih živio prije dvije tisuće godina, sigurno bih putovao da susretnem Isusa. Nakon što sam čuo za Svamija, rekao sam sâm sebi da ga moram otići upoznati. Tako sam došao u Indiju. On je bio na putovanju i toga je dana trebao stići u Sundaram u Chennaiju. I tako sam se tamo našao s barem još 50 000 drugih ljudi. Nitko nije znao kada On stiže. No, odjednom je moje srce počelo ubrzano lupati. Pomislio sam da možda imam određenih poteškoća sa srcem. I u tom je trenutku Svami stigao. Od toga dana, prije no što bi On izišao na daršan, moje je srce počelo ubrzano lupati. Spoznao sam da Ga moje srce prepoznaje prije od uma. To je razlog zbog kojega je Svami rekao da moramo slijediti svoje srce, ono će nas uvijek dovesti do istine.

Uvijek se prisjećajte Boga

Tijekom toga putovanja jedan sam se dan zatekao u Abbotsburyju gdje je organiziran javni skup. Imao sam priliku sjediti ne više od 10 ili 20 metara od mjesta odakle će Svami promatrati kulturni program. Kada je Svami sjeo u svoj stolac, pomislio sam da je to dobra prilika da Mu se predstavim. Tako da sam ustao i uputio se prema Njemu. Nitko me nije zaustavio. Došao sam do Svamija i pružio Mu svoju posjetnicu. Svami me je pogledao i uzeo posjetnicu. Nasmijao se, udario me po ruci i rekao mi: 'Ti si jako sretan.'

Da, draga braćo i sestre, ja sam jako sretan, ali isto tako ste i svi vi. Samo toga trebamo biti svjesni i ispuniti se blaženstvom – *ānanda*. Moramo u potpunosti iskoristiti prednost ove prilike i ojačati svoju duhovnu disciplinu – *sādhanā*. Najznačajnija od svih duhovnih disciplina je prisjećanje na Boga. Prisjećajte Ga se tijekom cijelog dana, što je više moguće. Tada ćemo živjeti u stalnoj božanskoj prisutnosti.

Molim vas, draga braćo i sestre, spoznajte da imamo poteškoća s naočalama kroz koje promatramo svijet. Odbacimo loše naočale i od danas nadalje koristimo Svamijeve naočale, naočale ljubavi. Promatrajmo svijet Svamijevim očima. Kada stavimo Saijeve naočale ne ćemo moći nikoga kritizirati, jer ćemo smatrati da svatko čini najbolje što može, s najboljim namjerama. Promatrajmo svijet samo kroz Svamijeve oči, osjetimo i mislimo samo na ljubav. To je kraljevski put do Boga.

Trajna veza

Možemo provoditi opsežna služenja, možemo meditirati satima. Možemo provoditi vježbe disanja - *prānāyāma* ili izgovarati molitvene formule – *mantra*. No, tako dugo dok ne budemo razumjeli i primijenili temeljno Svamijevo učenje, ne ćemo napredovati. Svim tim aktivnostima trebamo pridodati Saijevu kvalitetu. Ojačati našu duhovnu disciplinu, znati izražavati više ljubavi. Uz 'Saijeve oči' sve ćemo vidjeti kao jedno, sve ćemo vidjeti kao Saija, prestat ćemo kritizirati svoje bližnje i osjećati da smo svi jedno.

Važno je biti svjestan što to znači biti Njegov poklonik. Prije mnogih, mnogih života, On je izveo sveti obred povezivanja s našim dušama. On nas je uzeo u svoje okrilje i rekao: 'Da, Ja ću te zaštititi, Ja ću te voditi, Ja ću uvijek biti s tobom.' To obećanje i veza ne odnosi se samo na ovaj život, ona je zauvijek, trajna, sve dok se ne probudimo i spoznamo da smo mi jedno s Njim. Sada je red na nama da prihvatimo Njega, da postanemo Njegovi poklonici. Istinski poklonik nije onaj tko voli Boga. To u stvarnosti nije toliko bitno, zato što to može biti izuzetno emocionalan i površan osjećaj. Istinski poklonik je onaj koji živi na način da postaje dostojan Božje ljubavi. Svatko od nas primio je taj božanski dodir i božanski poziv. To je Saijevo najveće čudo.

Širom svijeta događaju se prekrasne stvari. Bhagavān Sri Sathya Sai Baba mijenja srca i umove ljudi posvuda, a mnogi od njih nisu na duhovnom putu. Tijekom toga postupka osobne preobrazbe oni mijenjaju svoja gledišta i vrijednosti, oni se sve više brinu za potrebe drugih ljudi. Počinju služiti onima kojima je to potrebno i počinju provoditi osobnu duhovnu disciplinu – *sādhanā*. To se događa na globalnoj razini i to je najljepše čudo Bhagavāna Sri Sathya Sai Babe. On mijenja živote milijuna i milijuna ljudi širom svijeta.

Sai je beskrajna snaga i izvor ljubavi, koja vodi milijune i milijune ljudi širom svijeta da bi postali bolje osobe, da bi se upustili u postupak preobrazbe samih sebe. Većina njih nikada nije došla u Indiju da bi bila u Njegovoj božanskoj prisutnosti, ali oni osjećaju Njegovu prisutnost u svojem životu, Njegovu zaštitu i vodstvo. Ti ljudi su, kao i svi mi, dobili božansko svjetlo.

Izvor božanske energije

Jednom, kada se Sai pokret počeo razvijati u Brazilu, postojao je još jedan duhovni pokret koji je postao zabrinut i ljubomorani. Oni su odlučili poslati jednog od svojih vođa u Prasanthi Nilayam. Ta je osoba bila jako poznata u Brazilu i posjedovala je duhovne moći – *siddhi* kao što je sposobnost viđenja aure. Ta je osoba bila poslana da vidi Bhagavāna i da dokaže da Bhagavān nije ono za što se proglašava. Kada se ta osoba vratila u Brazil, održala je svoj prvi govor na skupu na kojem se okupilo pet tisuća ljudi. Rekao je da anđeli okružuju cijeli ašram. Rekao je da se duhovna svjetlost spušta na svakoga, da ga pročišćava i sve ispunjava božanskom ljubavi kada Svami iziđe na daršan. Vidio je ono što većina nas ne može vidjeti i kako se radilo o istinskom duhovnom tražitelju, rekao je istinu o Svamiju.

Želio bih s vama podijeliti još jednu priču o Sai pokloniku, bratu koji je običavao proboraviti ovdje šest mjeseci svake godine i koji je sjedio na terasi te jednom prilikom slikao Bhagavāna. Razvio je film i primijetio nešto neobično na fotografiji. Imao je priliku pokazati fotografiju Svamiju i upitao Ga je što je to što se pojavilo na fotografiji. Svami mu je odgovorio da mu je kao izraz Svoje milosti dopustio da napravi snimku božanske energije koja se širi iz Njega cijelo vrijeme. Imao sam jedan primjerak te fotografije u svojem domu. Moram vam reći da je prekrasna. Iz Svamijevog tijela isijavaju zrake različitih boja, neke u obliku spirala božanske energije. U sredini su u zraku bile ispisane riječi od svjetlosti. Znate da Svami čini pokrete rukom u zraku kao da nešto piše, a tamo su bile riječi od svjetlosti koje kao da su plutale ispred Njega. Našim smo očima mogli vidjeti samo fizički lik, nismo mogli vidjeti Božansku energiju koja izvire iz Njega cijelo vrijeme. Naše fizičke oči ne mogu vidjeti nevjerojatnu duhovnu snagu koja postoji ovdje u Prasanthi Nilayamu. Ova božanska snaga je sada ovdje i ovdje će ostati zauvijek. Molim vas, draga braćo i sestre, nemojte nikada prestati dolaziti u Prasanthi Nilayam. Nastavite se i dalje ispunjavati ovom nevjerojatnom božanskom energijom.

Moramo se upitati je li se nešto promijenilo s odsutnošću fizičkog lika Bhagavāna. Dopustite mi da vam odgovorim: sve se promijenilo i ništa se nije promijenilo. Sada trebamo krenuti od lika prema bezličnom. Ali, molim vas, nemojte zaboraviti da je Njegov lik izuzetno živ u našim srcima. On je tamo utisnut i daje nam daršan. Mi se samo trebamo usmjeriti prema unutra umjesto prema van da bismo imali daršan.

Još je jedna stvar izuzetno važna. Ta božanska energija koja je bila utjelovljena u liku Bhagavāna Sri Sathya Sai Babe je vječna i nije nikamo otišla, ona je posvuda. Ta svemoguća, sveznajuća i sveprisutna božanska energija koja se izražavala u našim životima u potpunosti je živa, ona je vječna. Ona nas nastavlja voditi, štiti i izražavati se u mnogim oblicima u našem životu. Ona još uvijek sluša naše molitve i odgovara na njih, pomaže nam bez obzira na to gdje smo. To nikada ne će prestati.

Postanimo čisti provodnici Bhagavānove božanske ljubavi

Dopustite mi da vam kažem nešto izuzetno važno. Sai organizacija je izraz Bhagavānove volje. Ne postoji nešto što bi bilo Indijska organizacija ili Međunarodna organizacija, mi smo svi jedno. Mi smo jedno u duhu i djelovanju. Mi smo ujedinjeni ljubavlju Bhagavāna Sri Sathya Sai Babe i naša je želja da služimo u Njegovoj misiji. Kada je Bhagavān utemeljio Prasanthi vijeće, On je dao njegovim članovima božansku zapovijed: 'Idite u svaki kutak svijeta i širite Moju poruku.' Sa svima podijelimo radost koju nam je dao Sai. Podijelimo Njegovu poruku duhovnog otkupljenja sa svima. Budimo spremni predati Mu se u potpunosti i pokloniti Njegovim božanskim lotosnim stopalima. Postanimo lučonoše Njegove besmrtnne ljubavi. Tada će svatko od nas izvršiti svoj dio u ostvarenju Njegove želje da svi svjetovi žive u miru i sreći – *samastā lokah*

sukhino bhavantu. Postanimo svi najbolji izrazi Njegove poruke! Postanimo svi čisti provodnici Njegove beskrajne i božanske ljubavi!

Jednog će dana možda sunčev sjaj izbljediti i nestati s neba, ali dobar glas i slava Bhagavāna Sri Sathya Sai Babe sjajit će sve većim sjajem, zauvijek.

Suosjećajne oči Vijay Yadalam

*Svaki puta kada dođem na daršan
Svaki puta kada On prođe pored mene
Svaki puta kada sam imao sreću
Biti u Njegovoj blizini
Prvo za čim težim
I želim u srcu
Je da mi se On obrati.
Te magnetske, ljubavljive ispunjene i suosjećajne
Oči koje znaju sve
Prenose mi na način na koji samo Bog može
Ono što najviše trebam
U tom trenutku.
Možda je to ljubav
Ili odvažnost ili snaga
Ili samopouzdanje
Da izvršim nešto, usprkos svemu
Ili zdravlje koje mi je potrebno.
Te prekrasne oči
Ponekad se čini da mi govore
Što čekaš
Zašto si neodlučan
Baci se u ocean obilja ljubavi
Plivaj koliko ti srce želi
I uroni duboko
Kako bi otkrio neprocjenjiva blaga
Radosti koju
Ne možeš spoznati
Dok ju ne doživiš.
Ponekad
Majčinska utjeha u Njegovim očima
Čini da zaboravim
Sve svoje nevolje i patnje
I daje mi osjećaj sigurnosti
Da će se On pobrinuti.*

HALJINA

Shitu Chudasama

Kada bi me upitali koje je najveće čudo koje sam vidio da je Bhagavān izveo tijekom mogega života, tada bi to bilo razvijanje, rascvjetavanje i duhovna preobrazba Sai mladih. Iako ih dijeli zemlja, nebo, oceani i države, Bhagavān usprkos tomu dotiče njihove živote na mnoštvo predivnih i jedinstvenih načina. To sam vidio svojim očima dok sam putovao od jedne zone do druge u okviru Međunarodne Sai organizacije. Poznato je da čovjek u potrazi za Bogom putuje od crkve do hrama, od sinagoge do džamije. Međutim, tijekom mojih putovanja sa sigurnošću mogu reći da sam vidio Boga u očima tih mladih ljudi.

Presudna uloga mladih

Tijekom stoljeća, mladi su bili u središtu najznačajnijih kretanja u povijesti i predstavljaju ključni pokretač ljudskog razvoja i izvor koji je neiscrpan. Mladi su bili glavni činitelji promjena u društvima. Ako promatrate i uspoređujete pojedinačne narode, uvidjet ćete da su se mladi ljudi povezivali u zajedništvu, okupljali se zajedno, djelovali zajedno i odgovarali na izazove, te da su bili u stanju oblikovati društva, narode i ideologije. Svami je rekao da mladi imaju sposobnost potaknuti i promijeniti stvari i da imaju moć voditi druge. Pored toga je dodao da budućnost svake zemlje ovisi o njezinim mladima. Još je davno naglasio da su zamisli, uzori i energija mladih muškaraca i žena od presudne važnosti za budući razvoj i nastavak djelovanja Sai organizacije. To je razlog zbog kojeg im je tijekom godina posvećivao toliko Svojega vremena i pažnje. Zato je važno da ulažemo u razvoj sposobnosti kod mladih i da ih uključujemo u postupak donošenja odluka. To su dvije važne stvari koje moramo učiniti.

Od davnina Bog se obraćao svojim poklonicima na mnoge i različite načine, kroz grmljavinu, goruće grmove, anđele glasnike, proroke i božanska utjelovljenja. U Bibliji postoji priča o tome kako Bog govori Iliji šapatom. Iako Svami u Svojem fizičkom liku više nije s nama, moramo se podsjećati da nam On i dalje nastavlja govoriti, vodi nas i uči. Jedino što trebamo učiniti je okrenuti se prema nutrini. U miru i tišini našega srca i uma čut ćemo Njegov glas. Nikada ne smijemo zaboraviti da će se posao koji je On započeo kroz nas i dalje nastaviti. Moramo se podsjetiti da Svami djeluje kroz nas na dva načina. Jedan način je ono što radi u nama a drugi ono što radi kroz nas. Na Svamijev jedinstveni način, posao koji On obavlja uvijek će biti obavljen kroz nas. Taj posao, koji On obavlja kroz nas, ostvaruje jednu ključnu stvar. Čini nas božanskima. Zato moramo vjerovati da će On, koji je započeo dobar posao u nama, nastaviti obavljati taj posao sve dok mi ne postanemo Njegovo jasno i blistavo svjetlo.

Moć haljine

Nešto izuzetno tajnovito i značajno dogodilo se tijekom Svjetske konferencije mladih održane 2007. godine. Oni koji su bili prisutni mogli su svjedočiti prekrasnom prizoru tijekom kojeg je Bhagavān podijelio stotine svojih svetih narančastih haljina mnogima od 6 000 delegata koji su došli iz cijeloga svijeta da bi sudjelovali u radu Konferencije. Bio je to predivan prizor kojeg će svi pamtiti. Moć tih haljina nikada ne bi trebalo podcijeniti. To me podsjeća na priču iz Biblije, evanđelje po Luki, poglavlje 8:

Čovjek imenom Jairus pozvao je Isusa u svoj dom. Dok je Isus dolazio, jedna žena koja je bila bolesna dvanaest godina i koju nije bilo moguće izliječiti, približila se Isusu straga i dotaknula rub njegove haljine i odmah je bila izliječena.

'Tko me je dotaknuo?' upitao je Isus, 'Netko me je dotaknuo, znam to zato što je snaga izišla iz mene.'

Tada je žena, vidjevši da ne može proći neopaženo, prišla i pala pred njegovu stopala. U prisutnosti svih tih ljudi rekla mu je zašto je dotaknula njegovu haljinu i kako je istog trenutka bila izliječena. Isus joj je odgovorio: 'Kćeri, tvoja te vjera izliječila. Idi s mirom.'

I sam dodir ruba Isusove haljine mogao je izliječiti čovjeka. Možete samo zamisliti koja je moć Bhagavānove božanske haljine.

Svami će vas voditi

Nakon Svjetske konferencije mladih 2007. godine imao sam sreću zahvaliti Bhagavānu na svemu što je učinio za mlade. Moja supruga i ja također smo Mu zahvalili na haljinama, na što je Svami odvratio: 'Recite mladima da drže haljinu u svojim sobama za molitvu ili ispod svojeg jastuka.' Nastavio je u dubokom i tajnovitom tonu: 'Recite im da će ih Svami voditi.' Isto tako je rekao da će čak i oni koji nisu dobili haljinu imati Svamijevo vodstvo i da će se On brinuti za njih. Te svete haljine mladi su ponijeli sa sobom širom svijeta. One su dovele do mnogih prekrasnih i zapanjujućih čuda i veličanstvenih ostvarenja od strane mladih.

Jedan od tih prekrasnih događaja zbio se prošlog srpnja u Prasanthi Nilayamu. Uz Bhagavānovu milost i blagoslov 440 izuzetnih i sposobnih mladih vođa okupilo se iz cijelog svijeta na toj važnoj i povijesnoj Svjetskoj konferenciji mladih, da bi uzdigli Svamijevu misiju na nove i veće visine. Mladi vođe iz preko 85 zemalja, od kojih su mnogi obnašali različite dužnosti u okviru Sai organizacije, od kojih mnogi zauzimaju više pozicionirane položaje i obavljaju poslove u multinacionalnim kompanijama, od kojih su mnogi vođe u svojim vlastitim kompanijama ili dobro obavljaju svoj posao, i od kojih su mnogi aktivni sudionici u programu za mlade, svi su se oni okupili da bi planirali razvoj aktivnosti u okviru Međunarodnog programa za mlade do

sljedeće razine. Pored toga, mladi su obećali Svamiju da će nastaviti služiti u Organizaciji do svojeg posljednjeg daha. To je obećanje koje su dali Bhagavānu.

Od Svjetske konferencije mladih, održane 2007. godine, Međunarodno vijeće mladih bilo je jako zaposleno, izgrađujući čvrstu strukturu za mlade, program aktivnosti i, što je još važnije, podupiranje starijih u svim postojećim programima i aktivnostima u okviru Sai organizacije. Bhagavān je posijao sjemenku, a naši su stariji odnjegovali tu sjemenku koja je izrasla u veliko i snažno stablo. Sada mladi moraju nastaviti njegu i brigu oko toga stabla da bi buduće generacije mogle potražiti utjehu i utočište pod njim. Što je to stablo? To je naša Sai organizacija, sveta organizacija koja nosi ime božanstva.

Stalno moramo imati na pameti da će Svami uvijek biti ovdje da bi nas vodio. Jednom prilikom, na sastanku s Bhagavānom, On me je upitao: 'Tko je bio s tobom prije no što si se rodio? Tko će biti s tobom nakon smrti? Na početku postoji samo Bog i na kraju je samo Bog... Bog nema ni početka niti kraja, On je izvan područja rođenja i smrti. On je u tebi, s tobom, iznad tebe, ispod tebe. On je vječan!' Svami je cijeli svoj život posvetio služanju čovječanstvu. Mi mladi Međunarodne Sai organizacije moramo obećati da ćemo nastaviti s Njegovim radom i širiti Njegovu poruku tijekom svojega života. Naši će životi tada postati Njegova poruka.

'Širenje ljubavi je život, smanjivanje ljubavi je smrt. Svi su djeca Božja. Svi su iskre Boga.'

- Baba

CHINNA KATHA

Arjunin ponos

Bilo je to u vrijeme rata opisanog u *Mahābhārati*. Pri kraju devetog dana rata, Arjuna se vratio s *Krišnom* s bojišta ispunjen uzbuđenjem zbog pobjede. Toga se dana ego uvukao u njegov um i počeo je smatrati *Krišnu* samo vozačem svojih bojnih kola, dok je on sam zaslužan za pobjedu. *Krišna* je zaustavio bojna kola nedaleko Arjuninog tabora i rekao mu: 'Rođače, siđi s bojnih kola.' U to je vrijeme bio običaj da vozač kola siđe prvi i otvori vrata kako bi omogućio vlasniku da iziđe, tako da je Arjuna želio da *Krišna* poštuje taj običaj i prvi siđe. Obratio mu se ponosno i drsko: 'Rođače, ti bi trebao sići prvi.' Kao odgovor, *Krišna* mu je odvratio: 'Rođače, ti siđi i otiđi u šator.' No, Arjuna je bio tvrdoglav i rekao je *Krišni*: 'Ne, ne. Ti moraš prvi sići.' Na taj su se način *Krišna* i Arjuna neko vrijeme prepirali i uvjerali. Na kraju, Arjuna je nevoljko sišao s bojnih kola u strahu od onoga što bi *Krišna* mogao učiniti ako ga ne poslušao. *Krišna* mu je nakon toga naredio da uđe u šator. Arjuna je bio iznenađen i nije mogao razumjeti zašto mu *Krišna* naređuje i zašto je tako ustrajan. Kada je Arjuna ušao u šator, *Krišna* je iskočio iz bojnih kola. Čim je to učinio, bojna

kola su zahvatili plameni jezici i ubrzo ih pretvorili u pepeo. Tada je Arjuna upitao *Krišnu*: 'Što je ovo?' *Krišna* je odgovorio Arjuni s osmjehom: 'Razlog je isti kao i onaj zbog kojega sam tražio od tebe da prvi izideš iz bojnih kola, iako ti to nisi htio učiniti. Tijekom današnje borbe Bhīšma te je napao gorućim strelicama. Kako bih te zaštitio, ja sam ih zadržao pod mojim stopalima. Da sam sišao s bojnih kola prije tebe, ti bi izgorio zajedno s njima.'

Razmišljajući o tim kobnim posljedicama, Arjuna je bio ispunjen kajanjem. Takav je veo privida koji prikriva božanskost svojstvenu čovjeku i potpiruje njegov ego. Polazući punu vjeru u *Krišnu*, Arjuna ga je štovao s velikom predanošću. Gospod *Krišna* je zato uvijek bio s njim i štitio ga. Mi možemo zadobiti Božju milost, ali moramo slijediti Njegove zapovijedi.

NOVOSTI IZ SAI CENTARA

FIJI

Od 16. do 18. listopada 2011. godine dr. Nandanachandran, Nacionalni koordinator za medicinu Sai medicinskog odbora, Australia, zajedno s ekipom liječnika posjetio je Suvu na Fijiju da bi održao godišnji neurokirurški kamp. Više od 110 bolesnika, među kojima su bila i djeca, pregledano je s ljubavlju i pružene su im besplatne usluge savjetovanja u Colonial War Memorial Hospital. Obavljeno je trinaest složenih operacija kako bi se otklonili raznovrsni poremećaji, od tumora na mozgu do čireva. Izvršene su i lumbalne i cervikalne laminektomije. Lokalni liječnici i medicinske sestre pomagali su ekipi u posjetu. Dr. Nandanachandran održao je predavanje u privatnoj bolnici u Suvi obraćajući se liječnicima i osoblju. Ministar zdravstva u vladi Fijija izrazio je zahvalnost za obavljene posao neurokirurške ekipe.

TAJLAND

18. prosinca 2011. godine više od 70 Sai dobrovoljaca, među kojima su bili Sai mladi i djeca koja polaze program Sathya Sai učenja u duhu ljudskih vrijednosti, posjetili su Dom Good Shepherd Sister kao sastavni dio godišnjih aktivnosti povodom Božića. U Domu je smješteno oko 100 siromašne i bolesne djece /djevojčica/ i nekoliko malih beba. Sathya Sai mladi organizirali su igre za djecu i odsvirali božićne pjesme. Djeca koja polaze program Sathya Sai učenja u duhu ljudskih vrijednosti otpjevala su božićne pjesme, a djeca iz Doma Good Shepherd Sister pridružila su se proslavi, te izvela nekoliko plesova. Sathya Sai dobrovoljci poslužili su djeci obilan ručak pripremljen kod kuće, a podijeljene su i namirnice kao što su riža, šećer, kava, mlijeko i keksi.

24. prosinca 2011. godine proslavljen je Božić u Sai Prasanthi centru u Bangkoku. Na proslavi se okupilo oko 80 ljudi od čega je bilo 30 djece. Program je započeo pjevanjem *Veda*, nakon čega su slijedili bhajani i božićne pjesme. Djeca koja polaze program Sathya Sai odgoja u duhu ljudskih vrijednosti obradovala su se dolasku Djeda Mraza koji im je podijelio darove. Gost

govornik, gospodin S. S. Naganand, član Sri Sathya Sai središnje zaklade održao je poticajan govor, podijelivši Bhagavānovu ljubav i Njegovo učenje. Rajdamnern Sathya Sai centar iz Bangkoka proslavio je Božić 25. prosinca 2011. godine s otprilike 30 djece iz obližnje sirotinjske četvrti koja su sudjelovala u proslavi. Sathya Sai mladi pripremili su igre za djecu i podijelili nagrade.

Regija Rajong nalazi se na obali, oko 200 kilometara udaljena od Bangkoka. Osoblje i djeca iz Sathya Sai škole, zajedno s više od 50 Sathya Sai dobrovoljaca iz Rayonga i Bangkoka sudjelovali su 11. rujna 2011. godine u čišćenju plaže.

UJEDINJENO KRALJEVSTVO

Oko 150 medicinskih stručnjaka sudjelovalo je na Prvoj konferenciji posvećenoj Sai idealnoj zdravstvenoj zaštiti, održanoj u Ujedinjenom Kraljevstvu 17. rujna 2011. godine u Henley Business School, University of Reading. Konferencija je otvorena molitvom za Bhagavānov blagoslov. U svojem uvodnom obraćanju dr. Puvanachandra, konzultant oftalmolog, objasnio je Bhagavānov naglasak na primjeni načela Sai idealne zdravstvene zaštite u osobnom i profesionalnom životu pojedinca. Nakon njegovog obraćanja, slijedilo je sedam kratkih prezentacija starijih profesionalaca liječničke struke i konzultanata, koji su podijelili sreću i radost koju su doživjeli slijedeći Bhagavānove smjernice vezane uz zdravstvenu zaštitu, tijekom obavljanja svakodnevnih profesionalnih dužnosti.

Poslije podne svi delegati zamoljeni su da iskoriste priliku za služenje u Sathya Sai medicinskim ustanovama u Puttaparthiju i Whitefieldu u Indiji. Napravljena je opširna prezentacija međunarodnih Sai medicinskih kampova, nakon čega je slijedilo dijeljenje s drugima dirljivih iskustava Bhagavānove milosti i ljubavi, što je dovelo do čudesnih izlječenja i preobrazbe, čak i u udaljenim dijelovima svijeta. Konferencija je završila govorom dr. Narendranatha Reddyja, predsjednika Sri Sathya Sai međunarodnog medicinskog odbora i predsjednika Prasanthi vijeća putem video linka. Dr. Reddy je rekao da će Bhagavānova globalna misija na području zdravstvene zaštite nastaviti prenositi Njegovu božansku poruku univerzalne ljubavi s nesmanjenim zanosom i poletom. Govorio je i o brojnim projektima zdravstvene zaštite koji se provode u različitim zemljama u svijetu, a koji se temelje na načelima Sai idealne zdravstvene zaštite. Tom je prigodom izdan suvenir pod nazivom 'Doživljaj zajedništva kroz zdravstvenu zaštitu.'

SJEDINJENE AMERIČKE DRŽAVE

Sathya Sai poklonici iz svih 10 regija i okruga koji čine više od 200 Sathya Sai centara proslavili su Bhagavānov 86. rođendan. Neke od proslava održane su na regionalnoj razini i u njima je sudjelovalo više od 750 Sathya Sai poklonika, dok su druge održane pojedinačno u Sathya Sai centrima. Mjesta

održavanja proslava bila su lijepo ukrašena prekrasno uređenim oltarima i popunjena do posljednjeg mjesta poklonicima koji su željeli sudjelovati u proslavi. Programi su se sastojali od pjevanja *Veda*, molitvi upućenih Bhagavānu, poticajnih prezentacija i govora o Bhagavānovom učenju te podjele iskustava o Bhagavānovoj božanskoj ljubavi, u čemu su sudjelovali poklonici, djeca koja polaze Sathya Sai program učenja u duhu ljudskih vrijednosti, Sathya Sai mladi i bivši studenti koji su polazili Bhagavānovu obrazovne ustanove. Kao sastavni dio proslave poklonici su podijelili Bhagavānovu božansku ljubav s članovima zajednice kroz raznovrsne projekte ponudene od srca, kao što pružanje različitih vrsta usluga potrebitima, kao što je pripremanje i posluživanje obroka, podjela paketa s namirnicama koje se ne kvare, podjela zimskih kaputa, vunениh prekrivača, jastuka, pokrivača, plahti, ručno pletenih šalova i kapa, cipela, odjeće, higijenskih potrepština, pelena i bočica za bebe, podjela poklona bolnicama, posjeti domovima za starije osobe, besplatne usluge šišanja pružene s ljubavlju, besplatno cijepljenje protiv gripe, podjela lijekova, pružanje usluga provjere fizičkog stanja, sadnja drveća i besplatni prijevozi. Pokrenuta je i inicijativa za poticanje štednje energije, prikupljanje bio-razgradivog otpada i primjena ljudskih vrijednosti u aktivnostima vezanim uz zaštitu okoliša.

Grad Oxnard, koji se nalazi oko 100 kilometara sjeverozapadno od Los Angelesa, važno je poljoprivredno središte, poznato kao središte uzgoja jagoda i graha u Kaliforniji. Stanovništvo, koje se uglavnom bavi poljoprivredom i drugi koji žive u tom području, ostvaruju prihode koji su daleko ispod razine siromaštva. U Oxnardu je 16. listopada 2011. godine održan besplatni kamp tijekom kojeg su pružene liječničke usluge, te stomatološki pregledi i pregledi vida, uz podjelu hrane. Više od 60 profesionalnih liječnika koji su pokrivali 10 specijalističkih područja i oko 200 dobrovoljaca pružili su besplatne usluge s ljubavlju za više od 660 potrebitih osoba. Liječnički pregledi uključivali su više od 100 mamografija i Papa testova, kao i više od 450 krvnih slika. Liječničke su usluge pružene svima koji su došli potražiti pomoć, uključujući i savjete iz interne medicine, pedijatrije, specijalističkih pregleda, stomatoloških pregleda i provjere vida, psihološke pomoći i pouke o prehrani. Članovi Lions kluba Friends in Sight podijelili su više od 360 naočala, dok je 425 obitelji dobilo pakete s hranom. Svaka od obitelji dobila je 11 kilograma trajnih namirnica kao što su riža, grah, šećer, brašno, ulje i žitarice. Ljudi koji su primili usluge u okviru kampa bili su jako zadovoljni pruženim uslugama i izrazili su svoju zahvalnost. Jedna 56-godišnja žena, izražavajući svoju zahvalnost za usluge koje su im pružene s ljubavlju tijekom održavanja kampa, napomenula je: 'Rasa nije bitna, religija nije bitna, boja kože nije bitna. Mi smo jedna obitelj.'

FRANCUSKA

Duže od dva desetljeća povremeno se održavaju seminari na temu Sathya Sai učenje u duhu ljudskih vrijednosti (SSEHV). Tijekom svibnja i listopada 2011. godine održana su dva takva seminara u radu kojih je sudjelovalo više od 60 osoba iz Belgije, Nizozemske, Švicarske i Francuske. Tim učitelja iz Instituta za Sathya Sai obrazovanje za Južnu Europu (ISSE-SE) i Europskog Sathya Sai Educare instituta (ESSE) sudjelovao je na tim seminarima. Među temama o kojima se raspravljalo bile su 'Učitelji kao uzori programa ljudskih vrijednosti', 'Jedinstvo glave, srca i ruku (Head, Heart, Hand – 3HV)', 'Strop nad željama', 'Jedinstvo vjera' i 'Nesebično služenje kroz pružanje služenja potrebitima'.

NJEMAČKA

Javni je skup održan 23. studenog 2011. godine u Gradskoj vijećnici grada Mainza da bi se proslavio Bhagavānov 86. rođendan. Tom je prigodom održano i predavanje u trajanju od dva sata na temu 'Sathya Sai Baba: život, učenje i rad'. Program kojega je organizirala Sathya Sai organizacija Njemačke u suradnji s lokalnim krilom Indijsko-njemačkog društva, uključivao je glazbeno putovanje kroz svjetske religije i kratak govor jednog bivšeg studenta koji je polazio Bhagavānovu školu. Po završetku programa prikazan je film 'Njegov rad'. Svi su sudionici uživali u programu kao i ponudi Sai literature i drugih medija u izdanju 'German Sathya Sai Book Centra'.

NIZOZEMSKA

19. studenog 2011. godine organizirana je proslava Bhagavānovog 86. rođendana u gradu Houtenu na kojoj se okupilo oko 400 poklonika. Program proslave uključivao je pjevanje *Veda*, poklonstveno pjevanje, nastup Nacionalnog Sai zбора i priče poklonika o njihovim iskustvima s Bogom. Nekoliko poklonika, među kojima su bili i Sai mladi, s ljubavlju se uključilo u pripremu te proslave. Poklonici iz svih dijelova zemlje okupili su se da bi zajednički ponudili svoju ljubav i predanost Bhagavānu.

BELGIJA

Proslava Bhagavānovog rođendana održana je u gradu Overijse 27. studenog 2011. godine. Program je započeo čitanjem poruke koju je Charles Penn dobio od Bhagavāna 1979. godine, nakon čega je slijedilo pjevanje bhajana u izvedbi svih poklonika, te studijski kružok koji je bio usmjeren na preispitivanje samoga sebe. Belgijski Sai zbor otpjevao je 18 pjesama među kojima je bila i prilagođena izvedba dobro poznate operne arije talijanskog skladatelja Giuseppea Verdija koja je preimenovana u '*Baba Nabucco*'. Ozračje ispunjeno mirom odražavalo je ljubav i jedinstvo koji su se osjećali tijekom cijele proslave.

SAUDIJSKA ARABIJA

Proslava Bhagavānovog rođendana priređena je 23. studenog i 8. prosinca 2011. godine. 23. studenog oko 60 osoba pridružilo se proslavi koja je održana u Riyadh Sai centru. Program se sastojao od pjevanja *Sai rudri*, posebnog pjevanja bhajana, rođendanske pjesme i rezanja kolača. 8. prosinca priređena je posebna proslava u vili u predgrađu Riyadhha na kojoj se okupilo oko 150 ljudi. Na pozornici koja je postavljena za potrebe proslave, nalazila se replika Bhagavānovog *Mahasamadhija* – posljednjeg počivališta. Program je započeo uvodnim plesom, nakon čega je slijedila produhovljena izvedba poklonstvenih pjesama iz svih religija – *sarva dharma*. Predstava pod nazivom 'Jedan u mnoštvu' u izvedbi poklonika i djece polaznika programa Sathya Sai učenja u duhu ljudskih vrijednosti (SSE) osvjetlila je Bhagavānovo učenje da Bog ima sva imena i sve likove. Program je završio glazbenim nastupom djece pred *Mahasamadhijem* nakon čega je slijedio *Mangala ārati*.

- Sri Sathya Sai međunarodna organizacija

INDIJA

Andhra Pradesh: Uz pomoć mladih iz lokalne zajednice, Nellore Samithi Seva Dal dobrovoljci očistili su napušteni zdenac u selu Karrikedu 2. veljače 2012. godine, dezinficirali ga klorom i odnijeli smeće, te doveli zdenac u stanje da ga seljaci mogu redovito koristiti.

Sai organizacija iz okruga Kadapa održala je pokretni kamp medicinskih usluga 26. veljače 2012. godine u Kamalapuramu. U početku su se obavljali pregledi trudnica i stomatološki pregledi, tako da je pokretna medicinska jedinica pregledala zube 78 osoba i dala im lijekove. Pregledali su i 10 trudnica i dali im mjesečnu zalihu lijekova kao što su željezo, kalcij, B-kompleks vitamini i slično. Otvorena su dva nova Sai mandira, jedan u Gujawaki, a drugi u Rukminipuramu u okrugu Vidakhapatnam 4. ožujka 2012. godine. Otvorio ih je predsjednik Sai organizacije na razini države, gospodin S. G. Chalama.

Haryana i Chandigarh: Prvu Sai konferenciju mladih zajednički su organizirale Sri Sathya Sai seva organizacije iz Punjaba i Haryane i Chandigarha, 4. – 5. veljače 2012. godine u Shahbad Markanda, u okrugu Kurukshetra, Haryana. Sudjelovalo je više od 1000 osoba od čega je bilo 545 mladih delegata (290 mladića i 255 djevojaka). Konferenciji je prethodila velika povorka koja je prošla kroz trgove i ulice grada, od 11 do 14 sati prvog dana, 4. veljače 2012. godine. Pored delegata i poklonika, povorci su se priključili studenti različitih škola i koledža. U povorci je nošen baldahin s fotografijom Shirdi Sai Babe, iza čega je išla kočija s fotografijom Bhagavāna Sri Sathya Sai Babe. U povorci su delegati i studenti nosili natpise s Bhagavānovim izrekama i pjevali bhajane te izgovarali *Vedske* himne. Stanovnici grada su s oduševljenjem dočekali povorku i sudionicima ponudili osvježenje na pojedinim mjestima. Osam uglednih govornika obratilo se delegatima tijekom dva dana Konferencije. Među njima su bili gospodin K. Anil Kumar, član Fakultetskog vijeća pri Sri

Sathya Sai institutu za više obrazovanje, gospodin Ashok Yadav, generalni direktor za područje poljoprivrede, Haryana, i gospođa Anu Sachdeva iz Indore, Madhya Pradesh. Pored njihovih poticajnih govora, održana je i večer posvećena bhajanima i kulturni program u izvedbi Sai mladih. Koordinator mladih za područje dviju država koje su sudjelovale na Konferenciji, podnijeli su tijekom rasprave izvješća o djelatnosti Krila mladih. Na završetku Konferencije prihvaćen je velik broj zaključaka.

Odisha: 36. državna konferencija Sri Sathya Sai organizacije iz Odishe održana je u Sai Sreenivas Mandapu u Bolangiru u ozračju ljubavi, predanosti i discipline. Sveukupno 1830 delegata iz cijele Odishe /1357 muškaraca i 473 žene/ sudjelovalo je u raspravi.

Velika povorka s Bhagavānovom slikom smještenom u prekrasno ukrašenoj kočiji prošla je gradom uz pjevanje bhajana i izgovaranje *Vedskih* himni. Kulturni program i poklonstveno pjevanje predstavili su studenti, polaznici balvikas programa i Sai Simphony Team iz Odishe. Vrhunac Konferencije predstavljalo je 11 važnih tema odabranih za raspravu u skupinama. Organizacija je pažljivo razmatrala prijedloge izražene tijekom grupnih rasprava, da bi na temelju njih sastavila odluke i zaključke državne Konferencije.

Tamil Nadu: Prvo natjecanje na razini države Tamil Nadu za učenike, polaznike balvikas programa u pričanju priča, vještini govorništva, pjevanju *Veda*, pjevanju bhajana, grupnom pjevanju, instrumentalnoj glazbi i slično održano je u Salemu 25. prosinca 2012. godine. Sudjelovalo je više od 450 polaznika balvikas programa iz cijele zemlje. Više od 800 učitelja balvikasa i više od 300 dobrovoljaca pomagalo je u organizaciji natjecanja. 72 suca ocjenjivala su izvedbe učenika i odabrala pobjednike. Sai mladi iz Salema uspješno su koristili informacijsku tehnologiju i softver kao pomoć u provedbi cijelog programa koji se nesmetano odvijao. Napori koje je uložio cijeli tim bili su okrunjeni Svamijevim velikim blagoslovom u vidu *vibhutija* koji se materijalizirao na Svamijevoj fotografiji koja se nalazila na ulazu u prostor gdje se odvijalo natjecanje.

Zapadni Bengal: Kao sastavni dio proslave Bhagavānovog 86. rođendana dobrovoljci *Seva Dala* pripremili su 50 mreža protiv komaraca za krevete. Podijelili su ih osobama koje su bile uključene u Sri Sathya Sai nacionalni *nārāyana seva* program u selima da bi se suzbila malarija i druge infektivne bolesti koje prenose komarci.

SRI SATHYA SAI ARADHANA MAHOTSAVAM

Program od 23. – 25. travnja 2012. godine u Prasanthi Nilayamu

Ponedjeljak, 23. travanj

08:00 Pjevanje *Veda*

- 09:00 Kolokvij na temu 'Doživljaj Boga – od lika do bezličnog'
 Paljenje svjetiljke
 Riječ dobrodošlice
- 09:05 Uvod u temu i obraćanje dr. Samuela Sandweissa
- 09:30 Obraćanje Swami Shuddhanande iz Yogoda društva
- 10:00 Bhajani
- 10:30 Mangala Arati
- 17:00 Obraćanje gospodina Jayaramana iz Ramanashrama
- 17:30 Kulturni program
- 18:15 Bhajani
- 18:45 Mangala Arati

Utorak, 24. travanj

- 08:00 Pjevanje *Veda*
- 08:20 'Guru Vandana' u izvođenju studenata Sveučilišta
- 08:50 Obraćanje člana Zaklade
- 09:00 Predstavljanje knjige o Bhagavānu Sri Sathya Sai Babi
- 09:05 Uvodne napomene autora Padmashri dr. G. Venkataramana
- 09:10 Obraćanje gospodina E. S. L. Narasimhana, Guvernera države Andhra Pradesh
 Bhajani
 Mangala Arati
- 17:00 Kulturni program
- 18:30 Bhajani
- 18:45 Mangala Arati

Srijeda, 25. travanj

- 08:00 Pjevanje *Veda*
- 09:00 Bhajani
- 09:30 Mangala Arati
- 17:00 Pjevanje *Veda*
- 17:20 Govori studenata Sveučilišta
- 17:40 Obraćanje dr. G. Venkataramana
- 18:45 Bhajani
- 19:00 Mangala Arati

Priča s posljednje stranice

Dosegnite Boga ljubavlju

Ljubav je najlakši put do spoznaje Boga. Isto kao što mjesec možete vidjeti samo uz pomoć svjetlosti koju širi, Boga, koji je utjelovljenje ljubavi, možete doseći samo uz pomoć ljubavi. Smatrajte ljubav svojim životnim dahom.

Ljubav je prva vrijednost koja je nastala tijekom stvaranja. Sve su druge vrijednosti nastale poslije nje. Zato, ispunite svoje srce ljubavlju i na njoj temeljite svoj život.

- *Baba*